



Vlaams
Parlement

vergadering **C202**
zittingsjaar 2020-2021

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Werk, Sociale Economie,
Wetenschap en Innovatie

van 18 maart 2021

(Wegens de coronamaatregelen werd deze vergadering via videoconferentie georganiseerd.)

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Kurt Vanryckeghem aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over het gebruik van sneltesten in bedrijven – 2375 (2020-2021)	3
VRAAG OM UITLEG van Maaïke De Vreese aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over de heropstartlening – 2390 (2020-2021)	
VRAAG OM UITLEG van Maarten De Veuster aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over de mogelijkheid om de heropstartlening open te stellen voor de reissector – 2395 (2020-2021)	7
VRAAG OM UITLEG van Andries Gryffroy aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over het aanmoedigen van investeringen in Vlaamse bedrijven – 2394 (2020-2021)	11
VRAAG OM UITLEG van Caroline Gennez aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over de uitbreiding van de aanmoedigingspremie – 2373 (2020-2021)	14
VRAAG OM UITLEG van Tom Ongena aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over de transmissies naar de controledienst door de partners van VDAB – 2385 (2020-2021)	18
VRAAG OM UITLEG van Alessia Claes aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over het wegwerken van administratieve en institutionele drempels voor opleiding en het uitwerken van een online simulator – 2396 (2020-2021)	24
VRAAG OM UITLEG van Robrecht Bothuyne aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over het zoekjaar van derdelandse studenten binnen België – 2406 (2020-2021)	27
VRAAG OM UITLEG van Caroline Gennez aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over lgbtqi+-fobie, -haat en -discriminatie op de werkvloer – 2413 (2020-2021)	30
VRAAG OM UITLEG van Maaïke De Vreese aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over het unieke digitale loket Working in Belgium – 2442 (2020-2021)	33

VRAAG OM UITLEG van Kurt Vanryckeghem aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over het gebruik van sneltesten in bedrijven – 2375 (2020-2021)

Voorzitter: de heer Robrecht Bothuyne

De voorzitter: De heer Vanryckeghem heeft het woord.

Kurt Vanryckeghem (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, midden januari werd het pilootproject 'Sneltesten bij essentiële bedrijven' gelanceerd. Deze sneltests moeten de continuïteit van essentiële bedrijven garanderen. De tests worden ingezet bij mensen in kritische functies binnen die bedrijven. Die functies zijn niet snel te vervangen en onmisbaar voor de bedrijven in kwestie. Een project dat erop gericht is om onze economie draaiende te houden, wanneer dat in een crisis soms moeilijk haalbaar lijkt, is een positief gegeven.

In de eerste fase van dit project werden 40.000 sneltests beschikbaar gesteld voor zo'n 20.000 werknemers. Na een korte periode zou een evaluatie plaatsvinden.

Met het zicht op eventuele versoepelingen wanneer we verder in de vaccinatiestrategie zitten, lijkt het gebruik van zulke tests voor enkele sectoren dan ook cruciaal. We zullen namelijk op een punt komen dat er versoepelingen zullen ontstaan wanneer een deel van de bevolking al gevaccineerd is en een ander deel nog niet. Om het nog niet gevaccineerde deel van de bevolking dan verder te kunnen beschermen, zullen deze sneltests van pas komen. Op die manier kunnen we ook onze ondernemingen verder openhouden in de mate van het mogelijke.

Men is ook gestart met een proefproject van speekseltests in het basis- en secundair onderwijs. Het grote voordeel van zo'n speekseltest is dat hij door de personen zelf kan worden afgenomen en dat er geen zorgverlener of beschermingsmateriaal nodig is. Tijdens het pilootproject zullen leraren en ander onderwijspersoneel van de pilootscholen elke week thuis zelf een test afnemen van hun ochtendspeeksel. Het staal wordt diezelfde dag nog bezorgd aan de labo's en getest. In de loop van de avond krijgen de personeelsleden dan het resultaat van deze test.

Minister, wat is er uit de evaluatie van het pilootproject gekomen?

Kunnen deze sneltests ook worden gebruikt in andere sectoren dan de sectoren die nu geselecteerd werden voor dit project?

Hoe staat u tegenover het gebruik van deze speekseltests? Lijken deze speekseltests u iets dat kan worden uitgebreid naar onze Vlaamse ondernemingen?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega Vanryckeghem, de vraag die u stelt, betreft een hot topic. Er is heel wat rond te doen.

Jullie weten wellicht dat ik er een heel grote voorstander van ben om innovaties die vandaag, in tijden van corona, worden gerealiseerd, te omarmen en zeer stevig in te zetten in de logistieke organisatie rond corona.

Daarom hebben we, samen met de sociale partners, gewerkt aan een pilootproject 'Sneltesten bij essentiële bedrijven'. Vanwaar is die gedachte gekomen? In essentiële bedrijven zijn er kritieke functies zonder dewelke het bedrijf, als die niet meer worden ingevuld, eigenlijk zou stilvallen.

We hebben een tijd geleden een protocol afgesloten om een project te lanceren waarbij de continuïteit van kritieke functies in essentiële bedrijven onder bepaalde voorwaarden zou kunnen worden gegarandeerd. We hebben daarvoor 40.000 sneltesten ter beschikking gekregen. Die waren gratis beschikbaar voor 20.000 werknemers uit een vijftigtal bedrijven, die zorgvuldig werden geselecteerd. We hebben gekeken wie er geïnteresseerd was om daaraan te werken. De bedrijven kwamen uit een aantal vooraf bepaalde sectoren. Ik geef een aantal voorbeelden: de farmaceutische sector, de petrochemie, de voedingssector, de energiesector en de havens. Het pilootproject richt zich heel specifiek op die werknemers in kritieke functies die een hoogrisicocontact hebben gehad en geen symptomen vertonen.

Hoe werkt het systeem? Die mensen mogen blijven werken, mits zij een negatieve sneltest ondergaan op dag één, evenzeer een negatieve sneltest op dag vier en vervolgens een PCR-test (polymerase chain reaction) op dag zeven. Onder die condities mogen zij verder werken in het bedrijf.

(De verbinding met minister Hilde Crevits valt weg.)

De voorzitter: De minister is terug.

Minister, u kunt verdergaan met het antwoord.

Minister Hilde Crevits: Ik herhaal even dat mensen die een kritische functie in een essentiële sector uitoefenen na een hoogrisicocontact mogen blijven werken, mits een negatieve sneltest op dag één en op dag vier. Daarna volgt een PCR-test op dag zeven. Die mensen zijn wel in quarantaine, zoals iedereen in die periode. Het enige dat ze mogen doen, is de verplaatsing naar het werk om daar de kritische functie uit te oefenen.

Voor dit pilootproject werd een streng protocol opgesteld dat werd goedgekeurd door de Taskforce Testing onder leiding van professor Herman Goossens. In dat protocol staat onder welke voorwaarden sneltesten ingezet mogen worden.

Begin maart werd dit pilootproject geëvalueerd door de bedrijfsgeneeskundige diensten. Uit de evaluatie bleek dat het effectieve gebruik van de sneltesten in het kader van dit protocol erg beperkt was, namelijk dertien keer. Dit is op zich goed nieuws want het betekent dat bedrijven deze sneltesten niet roekeloos inzetten. Sowieso is er terughoudendheid – dat vind ik heel logisch – wegens het risico om potentieel besmettelijke personen op de werkvloer te houden en op die manier andere werknemers te besmetten. Die afweging moet worden gemaakt.

We zien wel dat het voor sommige bedrijven nuttig kan zijn. Ik ben zelf in een veiling geweest waar de taak van heftruckchauffeur kritisch is. Als die wegvalt, kunnen na de veiling de goederen niet verplaatst worden van punt A naar punt B. Op een bepaald moment dreigde de veiling stil te vallen. Daar is het dus zeer interessant om volgens het protocol dergelijke sneltesten te gebruiken.

Een van de problemen is dat er in kleine bedrijven niet onmiddellijk een bedrijfsarts beschikbaar is. Als een bedrijfsarts enkele keren naar een bedrijf moet komen om slechts enkele testen uit te voeren, levert dat vrij hoge kosten op. Bovendien kan de regel niet toegepast worden als je samenwoont met de indexpatiënt, de initieel besmette persoon dus. Het protocol is dus vrij strikt, maar laat wel toe dat bedrijven sneltesten gebruiken.

Alles staat klaar om de continuïteit van onze essentiële bedrijven te kunnen garanderen, ook als de cijfers nog zouden toenemen in de komende dagen.

Ik was wat verrast door een artikel in Het Nieuwsblad waarin stond dat werkgevers zelf geen vragende partij zijn. Ik vond dat merkwaardig omdat het protocol is opgesteld in nauwe samenspraak en zelfs op vraag van de werkgevers. Voka liet gisteren weten dat zij absoluut geloven in het proefproject en dat sneltesten kunnen bijdragen aan de opvolging van de verspreiding van het virus. Tegelijk kunnen ze, zeker voor sectoren waar telewerk minder evident is, bijdragen aan het veilig openhouden van ondernemingen tot de vaccins volledig uitgerold zijn.

Het Overlegcomité heeft vorige week – en ik was daar heel blij om – via elektronische weg de uitzondering op de quarantaine bij de uitvoering van een essentiële functie vastgelegd voor heel België. De voorwaarden die daarvoor gelden, komen perfect overeen met ons pilootproject sneltesten. Het heeft wat tijd gekost, maar het is uiteindelijk toch in orde gekomen.

Voorlopig is er enkel een uitbreiding mogelijk naar andere bedrijven die voldoen aan de definitie van essentiële bedrijven zoals voorzien in het ministerieel besluit. Bedrijven die willen deelnemen aan dit project kunnen zich melden via sneltesten@vlaio.be. Ik vind de optie van de sneltesten zeer interessant om werknemers ook preventief te testen. Op die manier kan langzaam de evolutie begeleid worden naar breder terugkeren naar de werkvloer.

Een paar dagen geleden is bekendgemaakt dat de Federale Regering via een teststrategie 2.0 de piste van preventief testen met sneltesten ook wil bewandelen. Ik juich dat toe en ik hoop dat we op een volgend Overlegcomité daarover verder kunnen discussiëren en dat daar ook groen licht voor kan komen.

Het pilootproject heeft ongelooflijk veel voeten in de aarde gehad. Uiteindelijk zijn we kunnen starten. Er is ook een vervolg op. Ik ben heel blij met de federale beslissing om die piste verder te bewandelen.

Collega's, ik heb het nu alleen nog maar gehad over de sneltesten – dus niet over de zelftesten –, waarbij een bedrijfsarts nodig is. Ik wil nog meegeven dat wij ook heel fors mee investeren in de ontwikkeling van ademtesten en speekseltesten. Daar wordt op dit ogenblik in Vlaanderen keihard aan gewerkt. Dat biedt dus heel wat perspectieven voor de toekomst. Maar dit gaat de scope van uw vraag een beetje te buiten, collega Vanryckeghem.

De voorzitter: De heer Vanryckeghem heeft het woord.

Kurt Vanryckeghem (CD&V): Minister, ik twijfel er uiteraard niet aan dat u de ernst van deze zaak inziet. We hebben vanmorgen allemaal gehoord dat de cijfers compleet de verkeerde richting uitgaan. De derde golf is jammer genoeg in zicht. In mijn regio, maar ook in het Kruisem van de voorzitter, situeren die problemen zich vooral in de bedrijven en in het onderwijs. Dat zijn nu de twee belangrijkste haarden van besmetting. Ik hoop dan ook dat men heel kort op de bal wil spelen om maatregelen te nemen om die derde golf zo vlug mogelijk in de kiem te smoren en alle mogelijkheden, alle systemen van zelftests, in aanmerking wil nemen om daar toch paal en perk aan te stellen, zodat we toch maatregelen kunnen opheffen en versoepelingen kunnen doorvoeren vanaf 1 mei.

De voorzitter: De heer Buysse heeft het woord.

Yves Buysse (Vlaams Belang): Ik wil me zeker aansluiten bij deze vraag, want ik heb een paar weken geleden over dezelfde materie een aantal zaken gevraagd aan de minister via een schriftelijke vraag. Dank u voor uw antwoord, minister.

Minister, ik wil heel kort nog terugkomen op wat het federale niveau van plan is. Ik lees dat het coronacommissariaat tegen volgende week het systeem klaar zou moeten hebben. Ik vraag me af of deze zaken naast elkaar lopen. Hoe verloopt de

samenwerking? Het zou toch wat gek zijn, mochten jullie tegelijkertijd met bijna hetzelfde bezig zijn. Wat is de verhouding daarin?

Minister, u hebt daarstraks gezegd dat er 40.000 gratis testen waren die jullie konden gebruiken. Als die voorraad op is, hoe zit het dan met de kostprijs daarvan? Wordt die gedragen door de werkgever, door de overheid, is dat een gedeelde verantwoordelijkheid? Ik had daar graag wat verduidelijking bij.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Hulde aan collega Vanryckeghem om deze vraag in deze commissie te stellen. Het is een belangrijk thema, zeker gelet op het feit dat het aantal besmettingen opnieuw aan het stijgen is. Ik denk dat we ervoor moeten zorgen dat de impact op bedrijven en het werken in bedrijven minimaal is. Ik vrees dat we nog een tijdje zullen moeten leven met dat vreselijke virus. Sneltesten zijn een goed instrument. Het is goed dat er ook getest is via sneltesten.

Minister, is er perspectief om dat op termijn ook in te voeren in niet-essentiële sectoren en bedrijven, zodat de bedrijfscontinuïteit ook daar versterkt kan worden?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Dank u wel, collega's, voor de aanvullende vragen. Collega Buysse, in feite loopt het niet naast elkaar. Ik heb me de voorbije weken wat druk gemaakt – ik heb het ook in een interview gezegd – omdat ik de indruk had dat ik tegengewerkt werd op het vlak van het inzetten van sneltesten bij kritische functies. Het is echt een processie van Echternach geweest om dat erdoor te krijgen. Ook al hadden we een positief protocol met professor Herman Goossens, toch kwam er nog verzet en werd gezegd dat dat allemaal niet mocht. Ik heb me daar echt druk over gemaakt, omdat ik de noodzaak zag om die te gebruiken, zeker bij kritische functies in essentiële bedrijven. Ik ben dus heel blij, collega Buysse, dat het federale niveau het protocol bevestigd heeft.

Verder heeft de premier nu blijkbaar, na overleg met de sociale partners, ook gezegd dat er zo'n snelteststrategie moet komen. Ik ga daar vanuit Vlaanderen ook heel positief mee aan trekken. Maar ik wil toch wel meegeven dat Vlaanderen in dezen de absolute voortrekker was om dat geregeld te krijgen.

Collega Ronse, u had het over de uitbreiding naar andere bedrijven. Dat is een volgende stap, die volgens mij zeker bekeken moet worden. Maar je moet altijd een goed evenwicht behouden, collega Ronse. Er zijn altijd risico's op besmetting. Sommige mensen die een hoogrisicocontact gehad hebben, mogen toch gaan werken, ook al zitten ze in quarantaine en hebben ze geen kritische functie. De vraag is of dat verantwoord is.

Ik zou daar iets anders aan willen koppelen, namelijk de toelating om zelftesten uit te voeren. Want een van de zaken die bedrijven nu een beetje tegenhoudt, is dat er een bedrijfsarts moet zijn die ter plaatse komt. Dat kost allemaal veel als dat voor een paar mensen is. Maar er zijn mogelijkheden om zelftesten uit te voeren, en dan vervalt natuurlijk het kostprijselement en ook een beetje de werkdruk voor de externe preventiedienst. Ik geloof echt in de toekomst van de zelftesten. Dat is de volgende discussie die we nu moeten voeren.

Wat betreft de speekseltesten, is er verdere evaluatie nodig over timing, methode en speekselafname en ook wat meer wetenschappelijke onderbouwing om ze in te zetten. Ik vind dat we innovatie op dat vlak nu moeten omarmen. Het nadeel van een speekseltest is dat die gelijk staat met een PCR-test, en het speeksel dient dus ook onderzocht te worden in een labo. Je wint daar eigenlijk niet echt tijd mee. We hebben nu natuurlijk de ademtesten die eraan komen, die ook succesvol blijken te

zijn – ik had het al gezegd in deze commissie – en waarvan we hopen dat ze in het najaar ook al via een proefproject in de luchthaven van Zaventem getest kunnen worden.

Dus, collega Ronse, het antwoord op uw vraag is genuanceerd: ja, maar niet voortvarend. Dat is ook niet wat ik tot nu gedaan heb. Maar ik vind wel dat we voluit de kaart moeten trekken, ook zelfs voor die zelftesting.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Maaïke De Vreese aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over de heropstartlening – 2390 (2020-2021)

VRAAG OM UITLEG van Maarten De Veuster aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over de mogelijkheid om de heropstartlening open te stellen voor de reissector – 2395 (2020-2021)

Voorzitter: de heer Robrecht Bothuyne

De voorzitter: Mevrouw De Vreese heeft het woord.

Maaïke De Vreese (N-VA): Collega's, minister, ik heb een opvolgingsvraag over de heropstartlening. Onlangs heeft de Vlaamse Regering de heropstartlening aangekondigd. De lening is bedoeld om ondernemingen te ondersteunen bij het aankopen van de nieuwe voorraden. Bepaalde sectoren, in het bijzonder de horeca en de modesector, moeten bij een heropening grote kosten maken om nieuwe voorraden in te slaan. Echter, door de coronacrisis hebben sommige liquiditeitsproblemen. Via deze heropstartlening krijgen ondernemers financiële zuurstof om die eerste moeilijke maanden te overbruggen.

De lening zal verstrekt worden voor twee of drie jaar met een rente van 1 procent. De omvang van de heropstartlening zal worden beperkt tot 25 procent van de geboekte aankopen van handelsgoederen in het referentiejaar 2019. Het Agentschap Innoveren en Ondernemen (VLAIO) werkt momenteel aan het wettelijk kader van de heropstartlening. De meldingsprocedure voor goedkeuring van de Europese Commissie loopt momenteel en het is dus mogelijk dat er nog wijzigingen komen.

Daarom stel ik u graag de volgende vragen. Wanneer kunnen we de beslissing van Europa verwachten omtrent de goedkeuring van de heropstartlening? Vanaf wanneer zal de lening kunnen worden aangevraagd via VLAIO? Op welke manier kan deze lening de horeca en de modesector nog verder helpen bij de heropstart? Hebt u een idee van het aantal te verwachten aanvragen voor deze heropstartlening?

De voorzitter: De heer De Veuster heeft het woord.

Maarten De Veuster (N-VA): Minister, gelukkig zijn er tal van maatregelen genomen om de impact van de coronacrisis wat te milderen. De tijdelijke werkloosheid is daarbij een efficiënt middel. Maar voor de reissector, die samen met de horeca en de evenementensector het zwaarst getroffen wordt, is dit maar een deel van de oplossing. We hebben het er al eens over gehad bij een vorig bezoek van mij aan deze commissie.

De tijdelijke werkloosheid is moeilijk voor reisbureaus: ze moeten openblijven om reizen te annuleren of om te herboeken en om het nieuwe seizoen voor te bereiden.

Ik hoor zelfs dat ook deze commissie al plannen heeft om naar Dubai te trekken. Dus die mensen moeten aan het werk, maar zonder dat er inkomsten tegenover staan. Sinds 16 maart kunnen de klanten ook de terugbetaling van de coronavouchers vragen. Ondertussen wordt er opnieuw gewerkt, het seizoen wordt voorbereid, en de kaspositie van de sector begint toch onder zware druk te staan.

Er zijn wel wat hoopgevende signalen: federaal werd er gedacht aan een corona-voucherbank, er is al gesproken over een interfederale crisiscel en er zijn nog altijd de mogelijkheden om loonsubsidies toe te kennen. Er gebeurt dus wel iets.

Nu de Vlaamse Regering de herstartlening lanceerde, die bedoeld is voor kleinhandelszaken – mode, retail en horeca horen we vaak noemen – heb ik een paar vragen voor u.

Minister, kunt u een overzicht geven van de steunmaatregelen die u in deze context eventueel samen met uw federale collega's zou kunnen nemen? Hoe verloopt dit overleg?

Is het een optie om de herstartlening ook door de reissector te laten gebruiken om de voorschotten te financieren? In zekere zin gaat het hier immers ook om het inkopen van nieuwe voorraden. Al zijn het dan niet echt fysieke goederen, zoals kleding of voedsel, ze zijn even broodnodig voor de sector.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega's, ik dank jullie voor de vragen.

Mevrouw De Vreese, eerst en vooral hoop ik morgen in de Vlaamse Regering de principiële goedkeuring te hebben van alle voorwaarden. Het dossier staat alleszins geagendeerd. Nadien moeten we naar de Europese Commissie. Normaal gezien duurt dat een tiental dagen – dat gaat dus vrij vlot – om die goedkeuringen te krijgen.

We hebben ondertussen al de opdracht gegeven om een aanvraagapplicatie te bouwen, zodat we daar geen tijd verliezen. We gaan ervan uit dat de aanvragen zouden kunnen starten tussen 15 mei en 1 juni. Het goede is dat, indien we dat morgen goedkeuren en de sector weet dat, het wel lukt om te wachten tot 15 mei, omdat dat aan leveranciers de garantie kan geven dat de budgetten ter beschikking kunnen worden gesteld.

Dat is de opvolging die tot nu is gebeurd. Het is uiteraard nog onder voorbehoud van de goedkeuring door de regering.

Ondanks de steunmaatregelen voelen we dat de liquiditeit en solvabiliteit van de getroffen ondernemingen verzwakt zijn. Heel wat ondernemingen geven aan dat ze liquiditeitsproblemen zullen hebben dit voorjaar. Je ziet dat ook in de cijfers van de Economic Risk Management Group (ERMG) en Graydon.

De liquiditeitsuitdaging doet zich in het bijzonder voor bij de herstart van activiteiten. Handelszaken moeten hun voorraden aanvullen en hun collecties vernieuwen. Daardoor krijg je het risico dat, na de slechte solden die er geweest zijn, gezonde bedrijven hun kans op doorstart en herstel missen. Dat zou echt een gemiste kans zijn. Daarom vinden we de herstartlening een efficiënt middel. Want nu help je de bedrijven, maar de middelen stromen later terug naar Vlaanderen.

Voor het aantal leningen kijken we naar het aantal unieke ondernemingen in de retail-, horeca- en eventsector. Dat zijn er 37.000. Er werd rekening gehouden met 3500 aanvragen. Voor velen zullen de gewone middelen volstaan. We moeten zien

hoe succesvol dit zal zijn. Banken zijn er natuurlijk ook om zulke herstartleningen te geven.

Mijnheer De Veuster, de reissector heeft zeer zwaar te lijden onder de reisbeperkingen. We hebben dit trouwens al heel vaak ter sprake gebracht in de commissie. Ze kunnen rekenen op steunmaatregelen die al zijn toegezegd tot en met april 2021. Er werd door VLAIO trouwens al meer dan 30 miljoen euro uitbetaald aan de reissector ten behoeve van 1320 ondernemingen. Dat is gemiddeld ongeveer 23.000 euro steun per bedrijf.

Dan komen we bij de mogelijkheid om loonsubsidies toe te kennen. Er is daarover vorige week nog maar een hele discussie geweest in deze commissie. Op federaal niveau heeft men een aanzienlijke RSZ-korting (Rijksdienst voor Sociale Zekerheid) voorbereid ten bate van onder andere de bedrijven uit de reissector. Ik wil sowieso met de federale overheid bekijken wat dat is, om te zien of er nog iets extra nodig is voor ons. Ik ben zeker bereid om te bekijken of we in de toekomst zo'n systeem van loonsubsidie bij periodes van grote tijdelijke werkloosheid duurzaam kunnen verankeren in Vlaanderen.

Kan de herstartlening ook in de reissector gebeuren? De reissector zal worden toegelaten zolang zij voldoen aan de voorwaarden. De lening moet betrekking hebben op facturen voor aankopen bij toeleveranciers van goederen, maar ook diensten of beperkte investeringen zullen mogelijk zijn. De facturen moeten betrekking hebben op de periode van 1 januari 2021 tot en met 31 augustus 2021. We moeten dat nog vastklikken. Maar eigenlijk is er geen beperking naar NACE-code (Nomenclature Générale des Activités Économiques dans les Communautés Européennes). Wie aan de voorwaarden voldoet, kan daar ook van gebruikmaken. Ik sluit dus niet uit dat die sector daar ook van zal kunnen gebruikmaken.

De voorzitter: Mevrouw De Vreese heeft het woord.

Maaike De Vreese (N-VA): Minister, ik dank u voor uw uitgebreide antwoord. Het is inderdaad belangrijk om snel te gaan met deze maatregelen. Dat is bij iedere maatregel zo, maar zeker bij deze. Want in de retailsector moet de voorraad een hele tijd op voorhand worden aangekocht of besteld.

15 mei tot 1 juni is de richtdatum. Zoals u zegt, heeft men, wanneer dit volledig rond is op Europees niveau, al de garantie dat het eraan komt. Het is voor deze sectoren belangrijk om dat te weten.

Ik heb hierover geen verdere vragen aan u, minister.

De voorzitter: De heer De Veuster heeft het woord.

Maarten De Veuster (N-VA): Minister, ook ik dank u voor uw antwoord. Ik vind het belangrijk dat u niet uitsluit dat de toeristische sector er ook van kan gebruikmaken. Tot en met 31 augustus, dat kan voor een aantal mensen misschien wat soelaas bieden, indien de zomerboekingen ooit weer op gang komen. Ook ik heb geen verdere vragen.

De voorzitter: De heer Vanryckeghem heeft het woord.

Kurt Vanryckeghem (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. We kunnen dit initiatief enkel toejuichen. Het zal de zwaar getroffen sectoren helpen om een nieuwe doorstart te maken.

Minister, ik heb twee bijkomende vragen. Mijn eerste vraag is: heel wat winkels zijn ondertussen weer open. Zal die lening ook voor hen openstaan?

Mijn tweede vraag luidt: het risico op niet-terugbetaling wordt volgens de website van VLAIO beperkt aan de hand van een aantal elementen. Ik citeer: "De onderneming moet actief zijn, niet gevat door een insolventieprocedure, geen RSZ-dagvaarding hebben en geen openstaande schulden hebben (...). Het intrinsiek gezond karakter zal bij de aanvraag door VLAIO worden nagegaan via diverse vormen van controle." De vraag is dan: zijn die formele vereisten voldoende voorwaarden om intrinsiek gezond te zijn? Of zullen die diverse vormen van controle extra solvabiliteitsafwegingen inhouden?

De voorzitter: Mevrouw Malfroot heeft het woord.

Ilse Malfroot (Vlaams Belang): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik sluit graag kort aan, omdat ik een vraag heb ingediend die vermoedelijk zal worden afgewezen vanwege de overeenkomst met deze vraag.

Ik zie toch nog een aantal problemen. Eén, de skireizen. Skireizen zijn natuurlijk een beperkte niche. Maar die personen hebben totaal geen reis kunnen boeken omdat alles werd afgelast, zowel tijdens de krokusvakantie als tijdens de paasvakantie. Daarom is er een oproep van de organisatoren van skireizen, of zij een beroep kunnen doen op extra steunmaatregelen. Zij hebben immers werkelijk alleen maar kosten gehad en nul opbrengsten gedraaid. Minister, voorziet u specifieke maatregelen voor de skioperatoren?

Twee, gisteren werd in het nieuws uitgebreid aangekaart dat er geen wettelijke basis is om reizen te annuleren. Met andere woorden: ze kunnen dat nu nog niet doen. Dat heeft ook tot gevolg dat er nog geen exitplan is. Minister, zult u werk maken van een specifiek exitplan voor de reissector, zodat zij enig perspectief hebben en weten onder welke omstandigheden zij eventueel opnieuw buitenlandse reizen kunnen organiseren? Wordt daaraan een tijdspad gekoppeld? Ik dank u.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega's, ik dank jullie voor jullie interesse en de aanvullende vragen.

Collega De Vreese, ik zal uw boodschap tot spoed morgen meenemen naar de Vlaamse Regering. U kunt uw collega's ook nog eens aansporen om er mee voor te zorgen dat het dossier wordt goedgekeurd. Maar ik denk dat dat wel zal lukken.

Collega Vanryckeghem, facturen komen in aanmerking vanaf 1 januari. Dat is een antwoord op uw eerste bijvraag.

De controles, de koppeling met de bedrijfsdata gebeurt onder andere via het MAGDA-platform (maximale gegevensdeling tussen administraties), ook voor achterstallen bij de RSZ. Dat zijn dus de controles.

Collega's, ik heb jullie kritische bemerkingen gehoord. Het zou kunnen dat na controle blijkt dat we moeten terugvorderen. Het gaat over een goede balans tussen het scheppen van een kader om soepel steun te kunnen geven en vermijden dat mensen die er geen recht op hebben, door de mazen van het net glippen, waardoor we achteraf moeten ingrijpen. Ik probeer daarin een gezonde balans te vinden.

Mevrouw Malfroot, alle sectoren met 60 procent verlies komen in aanmerking voor onze steun. Via het globalisatiemechanisme zijn er zelfs hogere plafonds voor zij die nog meer hadden.

De vraag in verband met de exit voor reizen snap ik eigenlijk niet zo goed. Ik kan daarvoor zelf geen exitplan maken. Ik kan uw vraag wel meenemen naar het Overlegcomité. Bedoelt u dat het voor hen allemaal weg is, omdat mensen niet meer

op skireis kunnen gaan als er geen sneeuw ligt? Moet ik dat zo interpreteren? Ik snapte het tweede deel van de vraag niet zo goed. Er zal sowieso een exitplan voor de reissector gemaakt moeten worden, om de sector überhaupt in leven te kunnen houden.

De voorzitter: Mevrouw De Vreese heeft het woord.

Maaike De Vreese (N-VA): Een exitstrategie voor elke sector is belangrijk om een planning op te maken en te kijken hoe men zich kan voorbereiden op heropening. Het is voor alle sectoren die momenteel nog gesloten zijn, belangrijk om dat toekomstperspectief te hebben, niet alleen op economisch vlak maar ook op mentaal vlak. Ik hoop dat daar binnen het Overlegcomité voldoende aandacht naartoe gaat.

Ik kijk nu uit naar de heropstartlening en de voorwaarden die daaromtrent binnen de regering verder worden afgesproken. We zullen zien wat Europa daarover te zeggen heeft.

De voorzitter: De heer De Veuster heeft het woord.

Maarten De Veuster (N-VA): Ik heb geen aanvullingen meer, want mevrouw De Vreese heeft het perfect gezegd.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Andries Gryffroy aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over het aanmoedigen van investeringen in Vlaamse bedrijven – 2394 (2020-2021)

Voorzitter: de heer Robrecht Bothuyne

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Om een antwoord te bieden op de economische gevolgen van de coronacrisis, riep de Vlaamse Regering verschillende mechanismes in het leven. Denken we aan het intussen bekende klavertje vier, met daarin het Welvaartsfonds, een verhoogde waarborgcapaciteit, de coronaleningen, de uitbreiding van de Winwinlening en het Vriendenaandeel.

Het Welvaartsfonds is een fonds van 500 miljoen euro – 240 miljoen euro via de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) en 260 miljoen euro via private partners – dat moet investeren in kapitaalsverhogingen en achtergestelde leningen van toekomstgerichte en gezonde Vlaamse ondernemingen. Nu is de eerste fase van het Welvaartsfonds uitgewerkt. In het tweede kwartaal van 2021 volgen nog de tweede en derde fase. De tweede fase is voor institutionele investeerders en de derde fase voor de particuliere spaarder.

We lezen steeds vaker dat de Belgische particuliere belegger zich echter tot het buitenland wendt om daar te beleggen en dus ondernemingen van eigen bodem aan zich voorbij laat gaan. Ik wil daar, voor alle duidelijkheid, niet mee zeggen dat de Belgische spaarders beleggen op een buitenlandse beurs, maar de fondsen waarin ze geld beleggen, zijn meestal gericht op buitenlandse beurzen. Daar is uiteraard niets mis mee, want elke belegger doet wat hij denkt te moeten doen, maar het is wel een gemiste kans voor onze Vlaamse ondernemingen.

Minister, hoe wilt u Vlamingen sensibiliseren om te investeren in onze bedrijven en beloftevolle start-ups? In welke mate kan de derde fase van het Welvaartsfonds hiervoor worden ingezet?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Dank u wel, mijnheer Gryffroy, voor uw volgehouden aandacht voor de ondersteuning en de kapitaalbehoefte van onze Vlaamse bedrijven.

U hebt terecht verwezen naar de berichten over de tanende interesse van bedrijven en van particuliere beleggers in de Brusselse beurs, heel recent nog naar aanleiding van het vertrek van de beurs van het West-Vlaamse Sioen, wereldtop op het vlak van technisch textiel en hoogwaardige beschermkleding.

Daarom hebben we een aantal initiatieven genomen, zoals de Winwinlening en het Vriendenaandeel. We zijn een kmo-land, en dat betekent dat er heel veel potentieel zit voor de bedrijven én voor geïnteresseerde spaarders. Ook het Welvaartsfonds heeft als focus de versterking van de solvabiliteit van gezonde Vlaamse bedrijven die door covid sterk geïmpacteerd zijn.

Ik ben het met u eens dat het heel belangrijk is om die initiatieven goed te communiceren. Vanuit de samenwerking tussen het Agentschap Innoveren en Ondernemen (VLAIO) en PMV informeren en sensibiliseren wij de Vlaamse ondernemers over de financieringsmogelijkheden die hen ter beschikking staan.

Zo hebben we net een heel brede campagne gehad op radio, sociale media en in gespecialiseerde tijdschriften om het Vriendenaandeel op de kaart te zetten. U herinnert zich wellicht de 'friends with benefits'-slogan. Mijn persdienst liet mij toen weten dat mijn Twitteraccount ontplofte. Het was dus een geslaagde campagne omdat de aandacht van de mensen getrokken werd naar het Vriendenaandeel, en dat is positief.

Hetzelfde is gebeurd voor de Winwinlening, die een enorme vlucht kent. In januari en februari 2021 samen zitten we al aan 25 miljoen euro. 2020 was al een record met 100 miljoen euro en nu hebben we in twee maanden al 25 miljoen euro. We zullen het record dit jaar dus verpulveren.

Ik kan ook de PMV-fondsinvestering vermelden, voorheen bekend als ARKImedes II. Hiermee doen we vanuit PMV co-investeringen in concrete private investeringsfondsen. De focus van de fondsen ligt net op start-ups. PMV-fondsinvesteringen heeft kapitaal toegezegd aan 31 investeringsfondsen ten belope van 285 miljoen euro.

Het Welvaartsfonds zal een belangrijke rol spelen in de relance door de solvabiliteit te versterken van gezonde Vlaamse ondernemingen. Wat de derde fase betreft, namelijk de deelname van particulieren, is het belangrijk dat dit een risicokapitaal-fonds is. Het Welvaartsfonds zal risicokapitaal investeren in beloftevolle Vlaamse ondernemingen. Door het verhoogde risicoprofiel van een dergelijk fonds zal investeren in het Welvaartsfonds dus in ieder geval voorbehouden zijn voor particuliere investeerders met een aangepast MiFID-beleggingsprofiel (Markets in Financial Instruments Directive). Dat is een parameter die PMV dus in overweging moet nemen bij de juridische vormgeving hiervan.

Voor meer conservatieve spaarders hebben we de Winwinlening, waar we tijdens covid de overheidstussenkomst in geval van definitief verlies tijdelijk hebben opgetrokken tot 40 procent van het openstaande bedrag.

Het antwoord op uw tweede vraag is dus eigenlijk 'ja', maar dit zal sowieso voor mensen een meer risicovolle belegging zijn.

Ik eindig met een uitsmijter. Ik was deze week op bezoek in het Health House in Leuven. Daar werd gezegd dat heel wat investeerders contact opnemen om te vragen in welke start-ups die aan innovatie doen in de gezondheidszorg, ze kunnen investeren. Je voelt dus dat er dezer dagen wel interesse is om te investeren. Het is dus niet allemaal kommer en kwel.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Het is een mes dat aan twee kanten snijdt. Volgens recente cijfers hebben we tot nu toe een kleine 2 miljard euro uitgegeven aan premies, die vooral gericht zijn op solvabiliteit. De Winwinlening, het Vriendenaandeel en het Welvaartsfonds zijn vooral gericht op liquiditeit, zijn kapitaalsversterkend. U hebt het over beloftevolle start-ups enzovoort, maar onder andere UNIZO zegt dat een op de zes tot een op de drie kmo's in financiële problemen zit. Dat zijn niet altijd start-ups en scale-ups. Die kmo's moeten het dan niet hebben van het Welvaartsfonds, want die mogelijkheid is er niet. Zij moeten het dan hebben van de Winwinlening of het Vriendenaandeel. U zegt dat er al 25 miljoen is omgezet in de eerste twee maanden van dit jaar, maar het gaat over bedragen die naar de miljarden euro's toe gaan die ondernemingen nodig hebben.

Ik ben mij ervan bewust dat bedrijven stilaan opnieuw op eigen benen moeten staan en losgekoppeld moeten worden van het overheidsinfuus. Dat wil ook niet zeggen dat de overheid hen aan hun lot moet overlaten. Ik zit zelf een beetje in dubio: hoe worden 'gewone' kmo's bereikt die geen start-up of scale-up zijn, zoals een uit de kluiten gewassen aannemer, een schrijnwerkerij of bedrijven die zwaar getroffen zijn door corona omdat ze bijkomende kosten hebben?

Ik hoorde onlangs het verhaal van een aannemer die vroeger zijn verplaatsingen deed met een lichte bestelwagen, waarin zes tot acht personen konden plaatsnemen. Dat mag niet meer. Men mag wel op overvolle bussen, trams en treinen zitten, maar niet in een minibusje. Met andere woorden: hij heeft extra lichte bestelwagens moeten huren. Dat kost hem 25.000 euro per maand extra. Meer inkomsten heeft hij niet, maar hij heeft wel meer kosten. Zulke bedrijven, die voor de crisis gezond waren, komen terecht in een negatieve spiraal van bijkomende kosten, waardoor ze in financiële moeilijkheden geraken. Maar ze komen niet in aanmerking voor het Welvaartsfonds, ze kunnen hooguit in aanmerking komen voor een Winwinlening of een Vriendenaandeel. Er zit dus een lacune in het helpen van een klassieke, gezonde onderneming bij het loskoppelen van het overheidsinfuus en toch zorgen voor voldoende liquiditeit.

Mijn vraag is dan ook of u in de toekomst niet moet bekijken of dit Welvaartsfonds enkel gebruikt mag worden voor scale-ups en start-ups. Kunnen die voorwaarden niet veranderd worden, zodat ook bedrijven die een gezonde balans hebben maar het wel nodig hebben, er gebruik van kunnen maken?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega Gryffroy, ik denk dat er wat verwarring heerst. Het Welvaartsfonds is echt gericht op alle sectoren, in alle levensfasen. Het is dus niet zo dat het Welvaartsfonds zich beperkt tot start-ups. Zowel het Vriendenaandeel als het Welvaartsfonds zijn gericht op solvabiliteit, in alle sectoren, in alle levensfasen. Ook onze coronalening staat trouwens open voor het segment van de meer traditionele kmo's. Zij worden dus absoluut niet uitgesloten. Die aannemer die u als voorbeeld gaf, komt daar zeker voor in aanmerking. Het hangt gewoon af van de individuele beoordeling van een dossier. Een klassieke gezonde onderne-

ming zal zeker ook een beroep kunnen doen op bankfinanciering. Als u de impressie hebt dat het enkel geldt voor start-ups, dan zullen we die impressie moeten bijsturen, want dat is niet zo. We hebben er veel over gediscussieerd. Vlaanderen is een kmo-land. We gaan de maatregelen die we nemen toch niet alleen voorbehouden voor de start-ups? Er werd wel specifieke aandacht gegeven aan start-ups, om onze maatregelen ook bekend te maken, maar de klassieke onderneming wordt zeker niet uitgesloten.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Dat was dan inderdaad een verkeerde impressie, die misschien bijgestuurd moet worden. Ik denk dat dat fonds inderdaad wel de behoefte kan dekken voor de liquiditeitsnood die er is bij heel veel Vlaamse ondernemingen, niet enkel bij de hightechondernemingen.

Ik denk ook dat we in een derde fase zeker moeten bekijken hoe we de Vlaming warm kunnen maken voor dit type van Welvaartsfonds, als dat goed werkt. Want we zien dat hij nu niet kiest voor onze eigen beurs. De Vlaming zal moeten geloven in onze eigen ondernemingen. Inderdaad, dan moeten we heel sterk inzetten op de impressie die u nu wekt. Heeft dat misschien te maken met het feit dat PMV zich specifiek op dat statuut richt, als een gespecialiseerde investeringsmaatschappij? Dat was toch wel de impressie die ik had. Dat is dus misschien wel iets om aan te werken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Caroline Gennez aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over de uitbreiding van de aanmoedigingspremie – 2373 (2020-2021)

Voorzitter: de heer Robrecht Bothuyne

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

Caroline Gennez (sp.a): Minister, onlangs keurde de Vlaamse Regering een besluit goed dat een aanmoedigingspremie voorziet voor werknemers die verlof voor erkende mantelzorgers opnemen. We juichen dat natuurlijk met heel ons hart toe. Op die manier wordt de aanmoedigingspremie namelijk afgestemd op de federale thematische verlopen, zoals mantelzorg. Wij vinden het heel belangrijk – evenals alle leden van deze commissie, denk ik – dat gezinnen arbeid en privé goed kunnen combineren, zeker voor zoiets moois als zorg. Er zijn op federaal niveau natuurlijk wel meer thematische verlopen en tijdskredieten waar onze Vlaamse aanmoedigingspremie op afgestemd zou kunnen worden. Minister, u gaf zelf al aan verder te werken aan het nog meer en beter op elkaar afstemmen van de verlofstelsels en de premies.

Want er zijn vandaag wel een aantal lacunes. Het gebruik van de aanmoedigingspremie zorgkrediet is beperkt tot een jaar, terwijl die wel alle thematische verlopen en tijdskrediet met motief zou moeten dekken. Zo heeft iemand die juist twaalf maanden ouderschapsverlof met aanmoedigingspremie heeft opgenomen en daaropvolgend zorg wil dragen voor een ziek familielid, geen recht op de aanmoedigingspremie.

Er zijn ook beperkingen bij het cumuleren van de aanmoedigingspremie met tijdskrediet met motief, terwijl dit niet het geval is bij de thematische verlopen. Een deel van de tijd die men opneemt via thematische verlopen en tijdskrediet met

motief, kan men dus aanvullen met een aanmoedigingspremie, maar niet het geheel. Ik probeer het zo letterlijk mogelijk weer te geven, zodat het duidelijk is, maar zoals u zelf al aanvoelt, is het systeem nog steeds behoorlijk verwarrend voor de gebruiker.

Onlangs verscheen een rapport van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg (FOD WASO), dat aantoonde dat het corona-ouderschapsverlof meer opgenomen wordt naargelang het inkomen van de gebruiker stijgt. We hebben daar hier al eens een vraag om uitleg over gesteld. Dit wijst er natuurlijk op dat mensen met een lager inkomen niet de financiële ruimte hebben om ouderschapsverlof op te nemen. Het rapport geeft ook aan dat arbeiders er minder gebruik van maken dan bedienden.

Ik heb daarom de volgende heel concrete vragen, minister. Zult u ervoor zorgen dat men voor elk thematisch verlof of tijdskrediet kan rekenen op een aanmoedigingspremie?

Overweegt u de aanmoedigingspremie zorgkrediet op te trekken zodat de verlofstelsels ook aantrekkelijk worden voor gezinnen met een lager inkomen?

Welke concrete plannen en timing hebt u om de aanmoedigingspremie meer op de verschillende federale verlofstelsels te laten aansluiten?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega Gennez, ik zal uw eerste en derde vraag samen beantwoorden. Voor bijna alle federale onderbrekingen is er een aanmoedigingspremie voorzien. We leggen als Vlaamse overheid wel eigen accenten. Zo is er bijvoorbeeld geen aanmoedigingspremie voorzien voor het federale eindeloopsbaanstelsel in de privésector. Als Vlaamse overheid achten we het namelijk niet aangewezen om voor deze verlofstelsels een bijkomende tegemoetkoming te geven. Ik voorzie op dat vlak eigenlijk geen aanpassing.

Er zijn evenwel ook een aantal verschillen ontstaan door de historiek van het dossier. Federaal kon tijdskrediet zonder specifieke motivering worden opgenomen. In Vlaanderen hebben we de aanmoedigingspremie gekoppeld aan voorwaarden. Ondertussen is de federale regelgeving geëvolueerd in de richting van de Vlaamse aanpak, met een aantal redenen waarvoor tijdskrediet kan worden ingezet. De federale overheid heeft echter andere voorwaarden ingevoerd dan de bestaande Vlaamse voorwaarden. Hierdoor is de opname van tijdskrediet met een vijfde, het halftijds tijdskrediet met een zorgmotief in de social profit of de maximale leeftijd van een gehandicapt kind om een beroep te kunnen doen op tijdskrediet zorg verschillend geregeld. Federaal is die maximale leeftijd 21 jaar en Vlaams 12 jaar.

Het is uiteraard belangrijk dat beleidsmaatregelen op elkaar afgestemd zijn en dat het voor de mensen helder en logisch is. Daarom werken we, conform het regeerakkoord, de krijtlijnen uit waarbinnen we kunnen komen tot een geharmoniseerd verlofstelsel. Ik wil dus met de Vlaamse overheid zeker tot een goed overleg komen met de federale overheid, maar in dezen is het zo dat er federaal soms gewoon andere voorwaarden gehanteerd worden dan in Vlaanderen, ook al waren wij de eerste. Het komt dus niet van één kant. Als je harmoniseert, moet het van twee kanten komen.

De bevoegdheden zijn vrij complex verdeeld. Vlaanderen is bevoegd voor het tijdskrediet voor ambtenaren en aanmoedigingspremies boven op federale verloven, het federale niveau is bevoegd voor tijdskrediet in de private sector en algemeen voor het thematisch verlof.

Mijn uitgangspunt is dus niet om het Vlaamse beleid af te stemmen op het federale beleid, maar om tot een helder kader te komen waarbinnen ook de eigen Vlaamse prioriteiten aan bod kunnen komen.

Dan kom ik tot uw tweede vraag. Ik plan eigenlijk geen verhoging van de aanmoedigingspremie. De aanmoedigingspremie is een forfaitair bedrag, wat interessanter is voor werknemers met lagere lonen. Iedereen krijgt immers dezelfde tegemoetkoming, ongeacht het loonverlies. We moeten er ook rekening mee houden dat de aanmoedigingspremie in Vlaanderen een extra financiële ondersteuning biedt boven op de federale tegemoetkoming. Zeker bij de deeltijdse onderbrekingen en voor alleenstaanden is het loonverlies voor de laagste lonen zeer beperkt. Een verhoging is dus niet aangewezen. Ik denk dat het belangrijk is erover te waken dat werken loont.

Voor gezinnen met een lager inkomen is het vooral belangrijk dat ze geïnformeerd worden over de verschillende mogelijkheden en goed begeleid worden, bijvoorbeeld door de vakbond of de hr-dienst op de werkvloer.

In het kader van de invoering van de aanmoedigingspremie mantelzorg zullen de aanmoedigingspremies ook aan bod komen in het overleg tussen mijn kabinet en de Vlaamse armoedeorganisaties. Dat overleg staat gepland op 31 maart 2021.

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

Caroline Gennez (sp.a): Mijn vraag vertrok uiteraard vanuit de transparantie voor de gebruiker en het maximaliseren van de rechten. Ik denk ook dat dat aantrekkelijk kan zijn als we in de toekomst naar een leer- en loopbaanrekening willen evolueren zoals ook in het regeerakkoord is opgenomen. Dan is het natuurlijk interessant dat werknemers alle verlofstelsels heel helder in kaart gebracht zien, want mensen liggen er uiteraard niet van wakker welke overheid bevoegd is. Dat is een zeer complex gegeven, zoals u zelf aangaf.

Er zijn een paar heel concrete gaten in de aanmoedigingspremie zorgkrediet. Ik noemde er al eentje: iemand die twaalf maanden aanmoedigingspremie zorgkrediet opneemt voor ouderschapsverlof, heeft daarna bijvoorbeeld geen recht meer op palliatief verlof. Dat vind ik eigenlijk niet logisch, omdat dat toch twee volwaardige verloven zijn die ook op dezelfde manier door een aanmoedigingspremie versterkt zouden moeten kunnen worden. Bijvoorbeeld, als een ouder een tiende ouderschapsverlof neemt, dan telt dat mee voor de maximale twaalf maanden van de aanmoedigingspremie zorgkrediet, wat misschien ook een beetje absurd is, omdat het maar om een halve dag verlof gaat. Dus er zitten toch wel wat lacunes in. De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) heeft er ook nog eentje aangegeven: er is geen aanmoedigingspremie bij de opname van een vijfde tijdscrediet, los van het motief; dat is dan wel weer het geval voor de thematische verloven. Dus mijn oproep is eigenlijk heel concreet: maak dat 100 procent transparant en zorg inderdaad dat de aanmoedigingspremie en de federale thematische verloven en het tijdscrediet altijd dezelfde rechten genereren. Dat is een heel concrete vraag om een aantal lacunes recht te zetten.

Wat betreft de laagste lonen, die toch wel wat uit de boot dreigen te vallen: het is natuurlijk niet de bedoeling om werkloosheidsvallen op te werpen, integendeel, maar het forfaitair bedrag is waarschijnlijk voor een aantal lage inkomenscategorieën gewoon te laag om nog dat kwaliteitsvol leven te kunnen hebben. Daar doe ik toch de oproep om dat te verhogen.

Samengevat, zorgen we er het best voor dat elke verlof, thematisch of tijdscrediet, automatisch een aanmoedigingspremie genereert en dat men dus afstapt van die twaalf maanden om zo de verlofstelsels overzichtelijker te maken. Ons pleidooi is

ook om de aanmoedigingspremie wel te verhogen, zodat niet enkel mensen met een hoger inkomen er gebruik van maken.

De voorzitter: De heer Ongena heeft het woord.

Tom Ongena (Open Vld): Kort, maar niet onbelangrijk: ik begrijp de vraag van collega Gennez en ik sluit me ook graag aan bij de intentie van de minister om te zoeken naar maximale harmonisatie, maar ik denk toch dat we het debat altijd wat ruimer moeten blijven zien en toch moeten opletten dat we niet te snel mensen dwingen in een dergelijk verlofsysteem of tijdskredietstelsel en dan belonen met een extra aanmoedigingspremie. Ik denk dat het altijd belangrijk blijft dat we proberen om gezin en arbeid maximaal mogelijk te maken binnen de normale arbeidscontext. Als we onze ambitie van 80 procent werkzaamheidsgraad willen waarmaken en als we analyses maken over loonkloven tussen man en vrouw, dan komt dat altijd weer naar boven: hoe zorgen we ervoor dat men gewoon aan de slag kan blijven en binnen zijn normale arbeidsomstandigheden een goede combinatie kan hebben met het gezin?

Daarom juich ik het actieplan Telewerk alvast toe. Minister, ik heb u deze morgen op de radio gehoord, u bent blijkbaar zelf ook overtuigd geraakt van telewerken. Het is belangrijk dat we op dat spoor zitten, dat we aan telewerken en werkbaar werk veel aandacht schenken. Ik denk dat de eerste intentie altijd moet zijn: hoe kunnen we ervoor zorgen dat mensen gewoon hun job kunnen blijven doen, zonder dat ze moeten inleveren, en dat kunnen combineren met hun gezin.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Ik wil me daar kort bij aansluiten. Het enige waar ik een beetje van mening verschil met collega Gennez is: ik vind niet dat wij ons vanuit Vlaanderen moeten aansluiten op de federale regelgeving daaromtrent. Het zou omgekeerd moeten zijn. Wij hebben hier een duidelijke visie op, dat past ook volledig in het kader van onze ambities rond werkbaar werk. Dus in die zin is mijn expliciete vraag aan de minister om die logica om te keren. Dat is trouwens ook, collega Gennez, volgens mij in het federale regeerakkoord zo verankerd via het luikje 'asymmetrisch beleid'.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega Ronse, ik heb ook expliciet in mijn antwoord gezegd dat het niet mijn bedoeling is om het federale niveau achterna te hollen, maar dat ik wel maximale helderheid wil. Een helder kader, waar elke regio zijn eigen accenten in kan leggen. Dat is voor mij het belangrijkste. Dat betekent dat we niet blind de andere moeten volgen, maar dat we ook onze eigen accenten leggen. Zo hebben we bijvoorbeeld gekozen om twaalf maanden toe te kennen. Ik ben blij, collega Gennez, dat u ook verwijst naar een tiende ouderschapsverlof, aangezien dat ook een uitbreiding is die ik heb ingevoerd in deze legislatuur. Dus we nemen ook echt wel initiatieven bij ons.

Wat betreft de hoogte van de premie, gaf ik aan dat de premie boven op de federale uitkering wordt toegekend. De bedragen zijn al interessant voor lagere lonen, maar de uitdaging is ook om de informatie bij de meer kwetsbare werknemers te krijgen, vandaar ook ons overleg dat we houden met de armoedeorganisaties eind deze maand.

Collega Ongena, dank ook om deze ochtend naar de juiste radio te luisteren. Werkbaar werk is uiteraard van belang en het actieplan Telewerk kan daar zeker toe bijdragen. Mijn grootste zorg is een beetje – dat is ook waarom ik zo pleit voor die terugkeermomenten – dat we al dat telewerken zo beu gaan zijn, dat plots niemand

meer gaat willen telewerken. Ik wil die duurzame verankering net een plaats geven, vandaar mijn joggingvoorbeeld. Als je gedurende drie of vier uur in de auto zit, kan het niet in de auto zitten je de kans geven om een half uurtje te sporten, wat ook gezond is voor lichaam en geest, zeker nu we vandaag ook in de kranten lezen dat een paar keer per week twintig tot dertig minuutjes sporten een zeer goede remedie is tegen burn-out. Enfin, ik ben aan het uitweiden, maar alles heeft zo zijn voordelen.

Dus, dit wordt opgevolgd, ik ga ook verder in overleg met onze federale vrienden – collega's, voor mij zijn het vrienden – om tot dat transparante kader te komen, dat hopelijk beter is dan vandaag.

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

Caroline Gennez (sp.a): Collega's, ik kijk naar de rechten vanuit het standpunt van de gebruiker. Mij zal het eerlijk gezegd worst wezen wie zijn regelgeving afstemt op wie, als de mensen er maar wijs uit raken. Die thematische verlopen en dat tijdscrediet, dat gaat over ouderschapsverlof, palliatief verlof, zorgen voor kinderen, een zwaar ziek gezins- of familielid, kinderen met een handicap jonger dan 21 jaar. Dus dat is niet zomaar iets, dat is ook geen panoplie aan mogelijkheden, dat is heel gericht en heel concreet.

Dus ik zou mijn pleidooi toch nog eens willen herhalen om die aanmoedigingspremie in al die concrete gevallen daar ook effectief aan toe te voegen, gezien het feit dat de Vlaamse Regering het ook beslist heeft voor de premie mantelzorg. Ik zou nu gewoon alle kleine lacunes die er nog zijn eruit willen halen. En uiteraard sluit ik me aan bij wat collega Ongena zegt: werkbaar werk en flexibel maatwerk, ook vanuit het perspectief van de werknemers, blijft uiteraard zeer belangrijk om duurzame loopbanen te garanderen. Maar ook die verlofstelsels kaderen daarin en dan moeten die ook maximaal aantrekkelijk gemaakt worden voor de mensen. Of het dan om palliatieve zorg, ouderschapsverlof of zorgen voor een ziek familielid gaat, ik vind die allemaal waardevol en allemaal even belangrijk. En die hypothekeren wat mij betreft op geen enkele manier de noodzaak om te zorgen voor werkbaar werk in de globale loopbaan. Mijn warm pleidooi is om en-en te doen en zo mensen de mogelijkheid te geven om langer kwaliteitsvol en werkbaar en vooral tevreden aan het werk te kunnen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Tom Ongena aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over de transmissies naar de controledienst door de partners van VDAB – 2385 (2020-2021)

Voorzitter: de heer Robrecht Bothuyne

De voorzitter: De heer Ongena heeft het woord.

Tom Ongena (Open Vld): Minister, als u dat goedvindt, wil ik het met u hebben over het controle- en sanctiebeleid van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) – we hebben het al een aantal keren aangehaald bij de coronagedachtenwisselingen – en de invloed die corona daarop heeft. Dat is ook niet altijd evident, omdat er veel minder fysieke contacten waren en het allemaal digitaal verliep.

Ik wil het graag hebben over een ander specifiek probleem datesignaleerd wordt. We vragen van VDAB een andere rol, veel meer als regisseur, waarbij er veel meer wordt ingezet op de samenwerking met private partners, tendering. VDAB moet

normaal gezien – dat is alleszins de bedoeling – meer werkzoekenden doorsturen naar die private partners om hen te begeleiden. Dat betekent dat die private partners meer zullen worden geconfronteerd met mensen die onwillig zijn, die het laten hangen – om het zo uit te drukken – en niet echt bereidheid tonen om aan de slag te gaan. Dat betekent dat die private partners een zekere verantwoordelijkheid zullen moeten opnemen in het doorsturen van deze mensen met het oog op een mogelijke sanctionering. Daarom heb ik wat vragen rond de afspraken die VDAB heeft met die private partners inzake dit specifieke punt van de mogelijke transmissie, het doorsturen van mensen die werkonwillig zijn.

Minister, wat zijn daarrond de huidige afspraken tussen VDAB en de private partners?

Welke impact zullen de nieuwe rol die ik net schetste, van regisseur, en de uitbreiding van het aantal tenderprojecten hebben op het transmissiebeleid?

Welke concrete afspraken zal VDAB met de private partners maken rond dat transmissiebeleid?

Kunt u schetsten wat de kwalitatieve en numerieke impact van de coronacrisis op het transmissiebeleid van VDAB is? Kunt u een inkijk geven in hoe het daarmee zit? Ik dank u.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega Ongena, binnen de huidige reglementering kunnen partners niet rechtstreeks transmissies overmaken aan de controledienst van VDAB. Dat kan enkel door tussenkomst van een VDAB-bemiddelaar. De partners doen hiertoe een aanvraag aan de VDAB-bemiddelaar, waarin ze verduidelijken waarom het traject niet langer verloopt zoals het hoort. Het is dan de VDAB-bemiddelaar die de situatie beoordeelt, rekening houdend met alle elementen in het dossier. Op basis hiervan kan desgevallend worden overgegaan tot een transmissie.

Het is voor mij erg belangrijk dat elke werkzoekende op een neutrale en gelijke manier wordt behandeld. Voordat een dossier wordt overgemaakt aan de controledienst van VDAB, zal de bemiddelaar als neutrale regisseur van het loopbaantraject van de werkzoekenden de beslissing tot transmissie nemen, rekening houdend met alle elementen in het dossier van de werkzoekende. Het dossier van werkzoekenden kan niet zomaar volledig worden gedeeld met elke partner, waardoor een volledige appreciatie door de partners niet vanzelfsprekend is. Collega, die werkwijze wordt geregeld in artikel 101, ten zesde, tot en met 111, ten zeventiende, van het besluit van de Vlaamse Regering (BVR) houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding. Dat is een BVR van 5 juni 2009.

Eigenlijk gelden in de nieuwe rol van VDAB als arbeidsmarktregisseur dezelfde bepalingen. Maar op dit moment loopt er een discussie in de schoot van VDAB of de nieuwe rol noodzaakt tot een bijsturing van die afspraken. De gesprekken daarover lopen volop. In die zin komt uw vraag op een wat vervelend moment. Als minister wil ik immers de discussies die in de raad van bestuur van VDAB lopen, niet hypothekeren.

De principes zijn evenwel helder. Eén, een werkzoekende moet worden ondersteund in zijn zoektocht naar werk, met een aanbod op maat. Twee, tegelijkertijd moet hij of zij aanklappend worden opgevolgd. Het mag daarbij geen rol spelen of die betrokkene nu een traject loopt bij VDAB dan wel bij een partner. Dat mag geen verschil uitmaken.

De bespreking in de raad van bestuur hangt in sterke mate samen met de principes in samenwerking tussen VDAB en de partners. Maar meer operationeel hangt het ook samen met de digitalisering van de dienstverlening van VDAB en partners. Want ook het operationele is een element in dit dossier. Je kunt mooie theoretische principes afspreken, die je in de operationaliteit niet gerealiseerd krijgt.

Men maakt een evenwichtsoefening tussen een efficiënte werkwijze, waarbij de partner die de werkzoekende opvolgt ook de transmissie kan doen, en tegelijk het garanderen van een neutrale analyse van alle elementen in het dossier door de VDAB-bemiddelaar.

De sanctionering blijft in ieder geval de bevoegdheid van de onafhankelijke controledienst van VDAB. Dat staat als een paal boven water.

U vraagt naar concrete afspraken. In de draaiboeken voor de partners wordt uitgeklaard welke werkwijzen en procedures zij moeten hanteren en welke acties er gesteld moeten zijn vooraleer er een bemiddelingsaanvraag gesteld wordt. Vanaf dat punt wordt het dossier wat betreft transmissie overgenomen door VDAB.

Zodra er duidelijkheid is binnen de raad van bestuur van VDAB over een eventuele aangepaste opvolging, moet ik nog mijn zegen geven en ook naar de Vlaamse Regering gaan voor de nodige uitvoeringsbesluiten. De discussie moet nu in alle openheid in de raad van bestuur van VDAB kunnen worden gevoerd.

VDAB volgde het zoekgedrag van 293.811 werkzoekenden op in 2020. 25.394 werkzoekenden kregen een sanctie of signaal. Dat is 8,5 procent van het totaal aantal opgevolgde werkzoekenden. Door de coronacrisis ligt dat aantal lager dan in de voorbije jaren. VDAB heeft daarover gecommuniceerd. In 2019 lag dat percentage nog op 11,5 procent.

In de eerste twee maanden van 2020 ontving de controledienst het hoogste aantal dossiers sinds 2016. Collega Ongena, dat geeft – en ik heb daar wel begrip voor – de indruk dat men daar, zoals ik had aangekondigd, naar een versterking is gegaan. Persoonlijk vond ik dat ook noodzakelijk. Tussen 17 maart en eind mei 2020 waren de locaties van VDAB gesloten en lagen de activiteiten stil.

VDAB bekijkt de mogelijkheden om zijn dienstverlening nog diepgaander te digitaliseren, maar benadrukt tegelijk dat het belangrijk blijft dat iedereen, ook werkzoekenden die minder of niet digitaal vaardig zijn, de kans behoudt om een belangrijk fysiek gesprek te voeren.

In juni zijn de locaties opnieuw opengegaan, in beperkte bezetting. Daardoor was er weer wat stijging. Maar de tweede lockdown vanaf oktober had natuurlijk opnieuw een impact.

Collega's, het valt wel op dat de kwaliteit van de doorgestuurde transmissies stijgt. De transmissies zijn beter opgesteld, waardoor er veel vaker een sanctie gekoppeld kan worden aan een transmissie. In een van de vorige vragen heb ik gezegd dat er vaak onduidelijkheid is. Je kunt maar sanctioneren als je heldere transmissies hebt. Er zijn minder dossiers, maar betere transmissies. Het aantal sancties daalde wel van 13.691 tot 10.405, maar het aantal sancties in verhouding tot het aantal besliste dossiers steeg van 67 procent in 2019 tot 72 procent in 2020. In het derde kwartaal, waar er weer goed kon worden gewerkt, steeg het aantal sancties zelfs tot 76 procent van het aantal dossiers.

Collega Ongena, het is een gemengd beeld. Er zijn terechte discussies binnen de raad van bestuur van VDAB. Als bevoegde minister ben ik wel tevreden dat men de kwaliteit van die transmissies in handen neemt en dat het vaker leidt tot een sanctie, wat absoluut noodzakelijk was.

De voorzitter: De heer Ongena heeft het woord.

Tom Ongena (Open Vld): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Vooraf, en voor alle duidelijkheid: het optrekken van sancties, ervoor zorgen dat er meer mensen worden gesanctioneerd, is niet mijn – en ik denk ook niemands – ambitie. Maar het sanctioneren is natuurlijk wel een noodzakelijke stok achter de deur die we moeten hanteren. Het is goed dat men, na de eerste impact, die logisch is door corona, opnieuw de draad oppikt. En als de kwaliteit ook stijgt, juichen we dat alleen maar toe. Het is belangrijk dat we het heel duidelijke signaal geven dat we, ook in moeilijkere coronaomstandigheden, van mensen verwachten dat ze voldoende inspanningen leveren om aan werk te raken.

Ik stelde een vraag naar de impact van de hogere tendering op de mogelijke transmissie van werkonwillige mensen. Ik begrijp dat de discussies nog lopen. Dat is goed. Maar ik wilde de vraag hier stellen om het ook in een ruimere context te zien, om de samenwerking met private partners in de nieuwe omstandigheid, waarbij VDAB veel meer regisseur is, goed te bekijken in een ruimere context. Want we krijgen ook meldingen. We hebben het vorige week gehad over Constructiv, de bouwsector. Zij klagen dat ze vaak mensen krijgen doorgestuurd, overgedragen vanuit VDAB, waarvan blijkt dat ze totaal niet geïnteresseerd zijn in een job in de bouw. Ze kunnen die mensen ook totaal niet motiveren voor zo'n job.

Ik denk dat ook daar een opdracht ligt, namelijk ervoor zorgen dat wie door VDAB wordt doorgestuurd, meteen goed gescreend is, om zo te vermijden dat de private partner een transmissie moet doen omdat hij zit met iemand die totaal niet geïnteresseerd is in bijvoorbeeld een job in de bouw.

Ik vraag dus om het ruimer te bekijken en er nieuwe afspraken over te maken, gelet op de nieuwe rol van VDAB. Het moet ruimer bekeken worden dan puur transmissie. Er moet nagegaan worden hoe het doorsturen beter kan verlopen, zodat private partners niet te veel geconfronteerd worden met mensen die totaal niet geïnteresseerd zijn in de job.

De voorzitter: Mevrouw Malfroot heeft het woord.

Ilse Malfroot (Vlaams Belang): Minister, ik ben blij dat u sneller die transitie wilt doorvoeren en daar de nodige gevolgen aan wilt koppelen. Ik vind het wel belangrijk dat er sancties volgen. Als u aan VDAB de opdracht geeft om mensen van dichtbij op te volgen zonder dat daar later iets mee gebeurt, dan zullen de mensen bij VDAB zich afvragen waarom ze nog een negatief advies zouden maken, als er toch niets mee gebeurt. Anderzijds wordt zo ook het signaal gegeven aan de werkzoekende die op dat ogenblik geen werk zoekt – ik zal mij voorzichtig uitdrukken – dat er toch niks mee gebeurt. Ik vind het positief dat u zegt het meer in handen te zullen pakken, omdat het belangrijk is om daarmee aan de slag te gaan. Niets doen is voor de tegenpartij alleen maar een motivatie om ook niets te doen. Ik zal het vergelijken met de politie aan een rood licht. In de wet staat dat we niet door het rood mogen rijden, maar als we weten dat de politie toch niet sanctioneert, dan rijdt iedereen door het rood licht.

VDAB werkt met overheidsgeld. Het is de bedoeling dat u, minister, als goede huismoeder nagaat of dat overheidsgeld goed wordt besteed. Ik vind het daarom noodzakelijk om een controle op dat overheidsgeld te doen. Wordt daar door de werkzoekenden geen misbruik van gemaakt? Wordt er niet van geprofiteerd? Als er iets niet klopt of als er te weinig inspanningen worden gedaan en er daarmee aan de slag wordt gegaan, dan geeft dit VDAB bovendien moed om voort te doen. Als er niets gebeurt met het resultaat, als er niets gebeurt met een negatief advies, dan gebeurt er verder niets. Dat is demotiverend voor de persoon die de inspectie doet en positief voor wie misbruik maakt van de situatie. Ik vind dat we daar nog meer op moeten inzetten. Ik ben al blij dat u ermee aan de slag gaat, maar het

gaat over overheidsgeeld en als goede huismoeders of huisvaders moeten we weten wat er met het geld gebeurt, want het moet goed worden besteed.

Er wordt gezegd dat een sanctie niet het doel mag zijn maar een middel, maar we moeten dat middel veel meer gebruiken om mensen aan te zetten tot werk. Het is natuurlijk gemakkelijk om thuis te blijven en te zeggen dat men geen werk vindt, als men weet dat er toch niets gebeurt. Zo zullen we natuurlijk de werkzaamheid niet kunnen optrekken.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Voorzitter, ik was ook van plan om hierover een vraag in te dienen. De cijfers kwamen pas een week na de deadline om de vraag te stellen. De heer Ongena zal dus een goede lijn gehad hebben met de 'inner circle' binnen VDAB of de RVA. Het is niet de eerste keer dat hij ons verwondert met een aantal miraculeuze lijnen.

Het is belangrijk dat VDAB minstens dringend bekijkt op welke manier die gesprekken digitaal zouden kunnen. Ik heb er begrip voor dat gesprekken van dat belangrijke niveau voor sommige mensen fysiek moeten kunnen, maar het zou niet mogen dat er zo een bottleneck ontstaat. Doordat het niet digitaal kan, kunnen er geen sancties genomen worden voor mensen die niet komen opdagen en flagrant afspraken niet nakomen.

De tweede vraag sluit aan bij de vraag van de heer Ongena. De minister heeft er al gedeeltelijk op geantwoord. We betrekken heel veel private partners. Die moeten op de een of andere manier een juridisch sluitende rol krijgen, niet om sancties te nemen maar wel om ervoor te zorgen dat minstens de vaststellingen juridisch sluitend zijn. Nadien mag niet aangevochten kunnen worden dat de vaststelling niet door VDAB is gebeurd, maar door een partner met wie een tender was afgesloten. Ik wil er zeker van zijn dat dit juridisch sluitend is.

Het is heel moeilijk om de cijfers te beoordelen. Ook voor ons is het aantal sancties geen fetisj, integendeel, en ook geen doel op zich. Nu zitten we in een covidjaar, een ongeziene situatie. Het zal belangrijk zijn om op de voet te volgen hoe het beleid verder loopt zodat we zeker zijn dat we kunnen optreden tegen wie flagrant weigert om deel te nemen aan alle mogelijke aanbiedingen.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Ik dank de collega's voor alle aanvullingen.

Sanctioneren is het sluitstuk van een goed beleid. Dat hoort erbij. Als je geen sanctioneringsbeleid hebt, dan zal het beleid niet slagen. Ik ben de laatste om te zeggen dat sanctioneren niet nodig is. Het doel is echter niet de sanctie, mevrouw Malfroot, maar het doel is mensen begeleiden naar een job. In die zin heb ik ook een beetje last – maar dat is een persoonlijke bedenking – met wat de heer Ongena zegt over dat VDAB dan mensen krijgt die geen goesting hebben in de bouw. We zitten in disruptieve tijden. Het zal belangrijk zijn dat mensen herschoold worden en in een kader worden gestopt waarin ook werkgevers verantwoordelijkheid nemen om mensen mee te pakken in een traject. Er is niet zoveel luxe om te kunnen kiezen. Ik vind dat je aan het begin van het traject moet begeleiden, maar er zijn mensen die in niets geïnteresseerd zijn. We moeten daar een goed evenwicht in vinden: hoe krijg je mensen opnieuw in de houding om te willen werken. Maar natuurlijk, iemand met een rugprobleem moet je niet in de bouw laten solliciteren. Er zijn absoluut mismatches mogelijk.

Voor mij is het van belang dat het bemiddelingstraject – en dat kan door VDAB of de private partners – het potentieel uit mensen haalt en hen begeleidt naar een

werktraject. Als je voelt dat er manifeste inbreuken zijn op dat traject, dan moet je absoluut ingrijpen.

Er is voor mij een verschil tussen mensen die niet gemotiveerd zijn en mensen die elementaire competenties missen. We zien nu dat de transmissiedossiers kwalitatief veel beter zijn waardoor je ook kunt ingrijpen. Er is voor mij een heel groot verschil tussen een gebrek aan motivatie en een gebrek aan competenties. Aan beide kan worden gewerkt, maar dat vraagt een andere aanpak.

Vandaag worden werkzoekenden effectief opgevolgd en, indien nodig, gesanctioneerd. Het werken met partners vraagt sowieso wat meer omzichtigheid. Het is niet omdat bijvoorbeeld een werkgever een negatieve ervaring heeft met een werkzoekende dat deze onmiddellijk geschorst moet worden. VDAB moet ervoor zorgen objectieve, correcte info te krijgen en in te grijpen als dit terecht is.

Mijnheer Ronse, het digitale aanbod sluitend maken, is een les die we uit corona meenemen. Ik vind dat VDAB daar heel assertief mee aan de slag gaat. De partners moeten ook een signaal durven en willen sturen naar de VDAB-bemiddelaar, zodat die het dossier kan doorsturen naar de controledienst. Dat is juridisch altijd sluitend. Het blijft mensenwerk en het is sowieso een heel gevoelig dossier.

Ik ben blij dat de vragen gesteld worden.

Het enige zorgpunt voor mij, collega Ongena, is dat deze vragen net nu gesteld worden, op het moment dat de discussie nog volop loopt binnen VDAB. Ik denk dat we, als die discussie afgerond is, hier sowieso nog een debat zullen voeren daarover. Dit wordt dus sowieso vervolgd.

Het voordeel van het feit dat u de vragen nu stelt, is dat de tussenkomsten nu al meegenomen kunnen worden. Ik denk dat het Johan Cruijff was, die zei: "Elk nadeel heb z'n voordeel". Dat is hier ook absoluut het geval.

De voorzitter: De heer Ongena heeft het woord.

Tom Ongena (Open Vld): Dank u wel, minister. Collega Ronse dicht mij mirakels toe. Men moet daarmee opletten, binnenkort gaat men mij nog heilig verklaren. Ik denk dat we niet zover moeten gaan.

Minister, het is juist wat u zegt: sanctioneren moet het sluitstuk zijn van een goed beleid. Dat is uiteindelijk de essentie van mijn vragen. Ten eerste moet er gezorgd worden voor een goed beleid, een goede samenwerking tussen VDAB in zijn nieuwe rol en de private partners. Daarbij moet niet specifiek gefocust worden op enkel het verhaal van de transmissies, hoe belangrijk ook. Dat moet ook ruimer bekeken worden. Mijn punt van daarnet was niet dat er bij VDAB iemand was die niet gemotiveerd was, maar dat een private partner iemand gekregen had van VDAB die totaal niet gemotiveerd was om in de bouw aan de slag te gaan. Daar zitten dus nog manco's, die waarschijnlijk nooit helemaal uitgesloten kunnen worden. Ik denk echter dat we via goede afspraken moeten vermijden dat er onnodig tijd en energie verloren wordt.

Zeker – en daarmee sluit ik af – als we weten dat we de komende maanden wellicht een enorme toename zullen krijgen van het aantal werkzoekenden, dan moeten die afspraken volgens mij zo snel mogelijk op punt staan. Ik denk namelijk dat we heel snel het bewijs zullen moeten kunnen leveren dat die nieuwe manier van werken werkelijk resultaten oplevert.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Alessia Claes aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over het wegwerken van administratieve en institutionele drempels voor opleiding en het uitwerken van een online simulator – 2396 (2020-2021)

Voorzitter: de heer Robrecht Bothuyne

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Alessia Claes (N-VA): Zoals we weten, is het de ambitie van de Vlaamse Regering om van 2021 het jaar te maken van de opleiding en van de start van de 'learning twenties'. Minister, u bent ambitieus en wilt zoveel mogelijk werknemers, werkzoekenden, tijdelijk werklozen en inactieven opleiden, omscholen en heroriënteren. Door de leercultuur te versterken, zal de Vlaamse Regering de werkzaamheidsgraad verhogen en de Vlamingen beter voorbereiden op de jobs van de toekomst.

Ik heb het verslag van de Vlaamse Ombudsdienst doorgenomen. Op pagina 15 begint het onderdeel 'Opleidingen als overzichtelijk geheel'. Daarin lees ik dat er nog tal van administratieve en institutionele drempels zijn. Die problematiek wordt gesitueerd aan de hand van een voorbeeld. Men geeft aan dat werkzoekenden de onduidelijkheid aanklaagt. Als men een opleiding aanvat, heeft dat immers zowel een organisatorische als een financiële impact. Een inschatting daarvan zal ook de bereidheid tot het volgen en de haalbaarheid van de opleiding mee bepalen.

Het verslag suggereert om een online simulator uit te werken om zo als werkzoekende een beter overzicht te hebben van de voorwaarden en de gevolgen van het kiezen voor een opleiding. Men ziet door het bos niet altijd de bomen meer of men verdwaalt in het overzicht van de voorwaarden. Bovendien kan men via zo'n tool nagaan of men aan de objectieve voorwaarden voldoet. De dienst vrijstellingen kan nadien, in samenspraak met de VDAB-bemiddelaar, een inschatting maken van de verhoogde tewerkstellingskansen en definitief groen licht geven om de opleiding te volgen.

Na het lezen van dit verslag, heb ik een drietal vragen, minister.

Wat is uw standpunt over het uitwerken van een online simulator zodat de betrokkenen beter geïnformeerd worden over de voorwaarden en de mogelijkheden om een opleiding te volgen? Hoe kan men zo beter nagaan of men aan de objectieve voorwaarden voldoet?

Op welke manier kunt u de werkzoekenden en de werknemers beter informeren over het opleidingsaanbod, de mogelijke organisatorische en financiële gevolgen en de opportuniteiten?

Welke andere mogelijke administratieve en institutionele drempels zijn er en op welke manier zullen die worden weggewerkt?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Dank u wel, collega Claes, voor uw vraag. Ik had inderdaad ook vastgesteld dat de Vlaamse Ombudsdienst niet alleen de ambitie van de 'learning twenties' aanhaalde, maar ook op basis van enkele specifieke cases heel interessante aanbevelingen gaf om de Vlaamse leercultuur te verbeteren en drempels weg te werken. Ik kan dat alleen maar toejuichen. Het toont ook aan dat onze Ombudsdienst actief meedenkt.

Als minister bevoegd voor de innovatie ben ik het idee genegen dat een online simulator een geweldige stimulator kan zijn. Er zijn echter wel wat reflecties nodig op het vlak van de uitvoerbaarheid.

VDAB toetst voor werkzoekenden aan de hand van de formele criteria af of een leeractiviteit past in het traject naar werk, en bijgevolg of de betrokken opleiding al dan niet gevolgd kan worden met een vrijstelling van beschikbaarheid. Op de website van VDAB staan de formele voorwaarden daarvoor heel gedetailleerd uitgelegd. De werkzoekende kan dus nu al voor zichzelf aftoetsen of hij of zij aan die voorwaarden voldoet. Maar de inhoudelijke voorwaarde, namelijk of de studie, stage of opleiding past in het traject naar werk, wordt bekeken door VDAB. Die toets gebeurt aan de hand van arbeidsmarktonderzoek, motivatie en objectieve meetgegevens, bijvoorbeeld de knelpuntberoepenlijst. Die zaken kunnen evolueren. Dit op voorhand in een simulator gieten, is eigenlijk bijna onmogelijk, omdat die contextuele analyse heel belangrijk is en net maatwerk vraagt.

Ik ben absoluut niet ongevoelig voor de opmerkingen van de Vlaamse Ombudsdienst. Meer zelfs, collega, ik heb aan VDAB gevraagd om te bekijken of de informatie die nu op de website staat voldoende 'heerlijk helder' is, dan wel of we een alternatief moeten uitwerken.

Dan kom ik tot uw tweede en derde vraag. Ik vind dat we via de VDAB-website vandaag al zeer goed informeren. VDAB is niet bevoegd om een uitspraak te doen over de financiële gevolgen. Daarover moeten de uitbetalingsinstellingen of RVA de werkzoekende informeren. Dit wordt in de communicatie aan de werkzoekende ook duidelijk gemaakt.

In mijn beleidsnota heb ik een aantal initiatieven aangekondigd om de opleidingsdeelname van de Vlaamse beroepsactieve bevolking te versterken. Opleiding is namelijk ook ons motto in het VESOC-akkoord (Vlaams Economisch Sociaal Overlegcomité) 'Alle hens aan dek', dat u wel kent.

Zo werkt VDAB aan dat gepersonaliseerde digitale loopbaanplatform. Daaraan gekoppeld onderzoekt de administratie de mogelijkheden voor een gefaseerde ontwikkeling van een leer- en loopbaanrekening. We doen dus al heel veel zaken, die echter pas binnen enkele jaren hun volle ontplooiing zullen kennen.

Voor mij is het klachtenrapport van de Ombudsdienst heel waardevol omdat we zo zicht krijgen op de praktische obstakels die mensen tegenkomen.

Verder onderzoek naar die drempels is nodig. Ons expertisecentrum innovatieve leerwegen zal daarrond initiatieven nemen. We zullen ook bekijken of we, aan de hand van kwantitatieve data, meer informatie over die drempels kunnen achterhalen, om dan aan oplossingen te werken.

Collega Claes, we gaan dus volop met die suggesties aan de slag. Ik denk niet dat we alle knelpunten zullen kunnen oplossen. Ik heb daarvan een aantal voorbeelden gegeven. Het systeem kan zeker wel wat verbeterd worden.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Allessia Claes (N-VA): Dank u wel voor de toelichting. U moet zich eens voorstellen dat u na een heel lang traject, met vallen en opstaan, eindelijk een opleiding hebt gevonden die u op het lijf geschreven is, waar u al zo lang naar zoekt, maar dat u de kleine lettertjes niet gelezen hebt. U start dan vol goede moed aan een opleiding, maar als puntje bij paaltje komt, blijkt dat u toch een verkeerde inschatting hebt gemaakt. U had bepaalde verwachtingen maar wordt toch ontgoocheld. Op die manier worden kansen gemist en gaan opportuniteiten verloren.

Ik weet ook dat cursisten de verantwoordelijkheid hebben om zich goed te informeren over de voorwaarden, mogelijkheden en gevolgen bij het starten van een opleiding. Ik kan me ook inbeelden dat men, als men heel enthousiast is, minder aandacht heeft voor bepaalde dingen of dat men bepaalde zaken vergeet. Dat komt iedereen wel eens tegen.

We kennen de verhalen. Wie een erkende opleiding volgt, geniet tal van voordelen, zoals het terugbetalen van verplaatsingskosten en kinderopvang enzovoort. Wie geen erkende opleiding volgt, kan daar geen beroep op doen. Wie als werkzoekende een opleiding volgt, geniet tal van voordelen. Wie als werknemer dezelfde opleiding wil aanvatten, kan geen beroep doen op deze tegemoetkomingen.

Ik geef een ander voorbeeld. Een werkzoekende cursist volgt een niet-erkende opleiding en betaalt een deel van het inschrijvingsgeld. VDAB kan oordelen dat die opleiding de kansen op werk verhoogt. In dat geval moet de cursist geen inschrijvingsgeld betalen.

En zo kan het ook zijn dat er in een klas een gemengd publiek zit: een deel dat wel en een deel dat geen inschrijvingsgeld betaald heeft. De cursisten praten natuurlijk met elkaar, en dat verschil leidt tot onduidelijkheid. Ze vragen zich af waarom wel of waarom niet. In deze voorbeelden is het onderscheid logisch, maar dat is het niet altijd voor de betrokkene. Vanuit het standpunt van de cursisten kan dat voor verwarring zorgen, want ze volgen toch allemaal dezelfde opleiding.

Zo'n online simulator die wordt aangehaald als suggestie in het jaarverslag of een ander instrument kan daar natuurlijk klaarheid in scheppen, om de complexiteit te ontwarren en meer duidelijkheid te scheppen. Dat heeft tal van voordelen volgens mij.

U hebt het bekeken, minister. Het contextuele is ook belangrijk. Stel dat die online simulator er niet komt of het wordt niet verder onderzocht, op welke manier kunnen dan die voorwaarden, voordelen, consequenties en impact van die opleidingen beter worden gecommuniceerd aan de deelnemers? Kunnen de medewerkers van VDAB hier een andere rol gaan spelen?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw Claes, ik heb niet gezegd dat ik er niets mee ga doen, integendeel, ik heb het omgekeerde gezegd. Ik heb wel gezegd dat zo'n online simulator ook praktische problemen geeft en niet noodzakelijk de verwarring zal oplossen. Er zal altijd een onderscheid blijven tussen erkende en niet-erkende opleidingen, alsook tussen het statuut van werkzoekende en werknemer. We moeten vooral werken aan grotere transparantie. Dat zijn trajecten op maat. Ik ga er zeker verder mee aan de slag, daar kunt u van op aan. Ik vind het heel waardevol wat ook de ombudsman heeft meegedeeld.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Allessia Claes (N-VA): Ik volg uw mening, minister. Als we de 'learning twenties' willen realiseren, moeten we alles uit die kast halen en iedereen motiveren. We moeten een duwtje in de rug geven. Als we de suggesties kunnen meepakken vanuit het jaarrapport, is dat zeker een goed begin om verdere stappen te zetten.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Robrecht Bothuyne aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over het zoekjaar van derdelandse studenten binnen België – 2406 (2020-2021)

Voorzitter: de heer Robrecht Bothuyne

Robrecht Bothuyne (CD&V): In 2016 vaardigde het Europees Parlement een richtlijn uit met betrekking tot de onderdanen van derde landen die in een Europese lidstaat willen studeren. Specifieker gaat het om de voorwaarden voor toegang en verblijf van derdelanders met oog op onderzoek, studie, stages, vrijwilligerswerk, scholierenuitwisseling, educatieve projecten en au-pairactiviteiten.

Om de Belgische wetgeving aan deze richtlijn tegemoet te laten komen, moet men maatregelen invoeren die de mobiliteit van studenten binnen de EU mogelijk maakt en een zoekjaar toestaat na hun studies. Dit laatste geeft hun de kans om de arbeidsmogelijkheden of het oprichten van een bedrijf te verkennen binnen de Europese lidstaat van verblijf. Deze tijdelijke verblijfsvergunning zou geen automatisch recht tot de arbeidsmarkt of het recht om een bedrijf op te richten, inhouden.

Deze omzetting van de Europese richtlijn valt in lijn met het verhaal van economische migratie aanvullend op de activering van de Vlaamse arbeidsreserve, opleiding van Vlaamse werkzoekenden, herscholen, inzetten op kwalitatievere jobmatching et cetera. Elk jaar komen er duizenden studenten naar Vlaanderen om te studeren. Dat is heel wat talent dat we misschien kunnen inzetten op onze arbeidsmarkt.

In hoeverre kunt u de toegang tot de Vlaamse arbeidsmarkt regelen voor de derdelandse studenten die tijdens dit zoekjaar hier willen werken?

Hoe zult u de toegang tot de Vlaamse arbeidsmarkt regelen voor de derdelandse studenten die tijdens dit zoekjaar hier willen werken?

Welke impact verwacht u dat de omzetting van deze Europese richtlijn zal hebben op ons economisch migratiebeleid? Welke hervormingen hebt u voor ogen in de loop van de komende maanden?

Zult u hiervoor in overleg treden met de universiteiten en hogescholen?

Hoeveel derdelanders studeren momenteel aan onze Vlaamse universiteiten en hogescholen?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Aan onze Vlaamse hogescholen en universiteiten studeren duizenden studenten van buiten de Europese Unie. De exacte cijfers kunt u terugvinden in de schriftelijke vraag 162 van mevrouw Vandromme aan Vlaams minister Ben Weyts. Ik ga even dieper in op die cijfers. De grootste groep komt uit China. Vorig jaar hadden we maar liefst 771 Chinese studenten in een bachelor- of een masteropleiding; 1611 Chinezen werkten vorig academiejaar aan een doctoraat.

Als je dat bekijkt vanuit een kosten-batenanalyse, heeft het natuurlijk weinig zin om die buitenlandse studenten op te leiden en ze vervolgens te laten gaan. We moeten hier echt een return on investment realiseren, waarbij we dat buitenslands toptalent ertoe aanzetten in Vlaanderen te blijven. Onze economie heeft die top-profielen nodig.

Het zoekjaar is voor mij een van die instrumenten. Concreet betekent dat dat studenten van buiten de EU die in Vlaanderen gestudeerd hebben, een jaar in ons land mogen blijven om een hoogopgeleide job te zoeken of hier een eigen zaak te starten.

U vraagt mij in welke mate ik de toegang tot de arbeidsmarkt kan regelen in dat zoekjaar. Eigenlijk zou je denken dat Vlaanderen daarvoor bevoegd is, want als een economisch migrant een gecombineerde vergunning aanvraagt – dat komt straks aan bod in de vraag van collega De Vreese –, is Vlaanderen bevoegd voor de toelating tot arbeid en de federale overheid voor de toegang tot het grondgebied.

Collega's, voor het zoekjaar gaat die redenering echter niet op. Studenten zijn nog geen economische migranten. Wat gebeurt er na het afstuderen? Hun verblijf in ons land wordt verlengd. De toegang tot de arbeidsmarkt is gekoppeld aan dat verblijf en is bijgevolg een volledig federale bevoegdheid, waarbij staatssecretaris Mahdi bevoegd is om te bepalen wie toegang krijgt tot het zoekjaar en minister Dermagne dan weer bevoegd is om de toegang tot de arbeidsmarkt tijdens dat zoekjaar te bepalen.

Op het moment dat de afgestudeerde student een volwaardige job vindt en zijn status kan wijzigen naar economisch migrant, wordt de toegang tot de arbeidsmarkt een Vlaamse bevoegdheid. Op dat moment moet er een gecombineerde vergunning aangevraagd worden en begint de procedure te lopen. Ik hoop dat jullie allemaal nog mee zijn. Dat is dus een vrij complex gegeven.

Wat uw tweede tot en met vijfde vraag betreft: het is niet omdat ik zelf niet bevoegd ben om de regelgeving te schrijven, dat ik er geen mening over heb. Ik deel de mening uiteraard met mijn federale collega's, minister Dermagne en staatssecretaris Mahdi.

Eerst en vooral is het van belang om te bepalen wie toegang krijgt tot het zoekjaar. Zowel vanuit de VLIR als vanuit VLHORA werd erop aangedrongen om dezelfde definitie van 'hooggeschoold' te hanteren als binnen de economische migratie. Dat wil zeggen dat je minimaal een diploma hbo5 moet hebben. Ik deel die mening en heb het belang daarvan al geuit bij staatssecretaris Mahdi. Op 26 februari 2021 heeft de federale ministerraad een wetsontwerp goedgekeurd dat dat principe honoreert. Dat is dus positief.

Ten tweede is het belangrijk om de toegang tot de arbeidsmarkt tijdens het zoekjaar te regelen. Het zoekjaar is een heel belangrijke stap om ons als Vlaanderen in een concurrentieel sterke positie te plaatsen ten opzichte van onze buurlanden. Want op dit moment moet een student die afstudeert en niet direct een job heeft, terug naar het buitenland. Dit geeft absurde toestanden. Ik geef een voorbeeld: een student studeert af in juni en kan in oktober starten met een onderzoek via een beurs. De universiteit kan de student in juni niet in dienst nemen wegens niet voldoende middelen. Dan moet deze persoon voor drie maanden terugkeren naar het thuisland. Daarmee lopen we het risico dat de student bijvoorbeeld naar Nederland trekt, waar het zoekjaar al bestaat. Nu zal hij in Vlaanderen kunnen blijven tot hij start met werken.

Ik wil een brede invulling van de notie 'werken tijdens het zoekjaar'. Ook VLIR en VLHORA zijn die mening toegedaan. Dat houdt in dat een afgestudeerde een jaar de tijd krijgt om een hoogopgeleide job te vinden, maar het is natuurlijk niet de bedoeling dat hij tijdens dit zoekjaar financiële problemen krijgt en een beroep moet doen op bijvoorbeeld het OCMW.

Om over en weer gereis én financiële problemen te vermijden, zou het goed zijn dat ze toegang krijgen tot onze arbeidsmarkt zonder dat er hier beperkingen worden opgelegd. Zo zouden ze bijvoorbeeld een paar maanden als magazijnier kunnen werken. Dat is geen hoogopgeleide job, maar ze kunnen zo in hun levensonderhoud voorzien.

Wanneer ze na één jaar geen hoogopgeleide job gevonden hebben, kennen ze de spelregels en moeten ze terug naar het land van herkomst. Ik heb het belang hiervan, in het kader van onze concurrentiële positie, benadrukt in een brief aan minister Dermagne. Vorige week is er daarover interfederaal overleg geweest en werd mijn principe onderschreven. Minister Dermagne zal in opvolging van dit overleg een wetsontwerp voorbereiden.

Het gaat hier, collega's, vooral om topprofielen die we in Vlaanderen nodig hebben, dus een zekere soepelheid lijkt me in het zoekjaar gerechtvaardigd te zijn.

Robrecht Bothuyne (CD&V): Dank u wel voor uw antwoord. Ik denk inderdaad dat er een bijzonder groot potentieel is voor de Vlaamse arbeidsmarkt bij die studenten. Het zijn hogeschoolden met een bijzonder interessant profiel voor onze arbeidsmarkt. We hebben daarover ook al in het verleden in deze commissie gesproken met toenmalig minister Muyters, en ik ben blij dat hetgeen toen al een stukje was aangekondigd, compleet aan het worden is. Nederland is ons al voor met het zoekjaar. Dat wijst erop dat er in heel veel landen een gelijkaardige interesse is.

Ik heb nog een bijkomende vraag, minister. Kan VDAB een actieve of proactieve rol opnemen om die afgestudeerde studenten te helpen in het bemiddelingsproces waar ze doorheen moeten om aan de slag te gaan bij de Vlaamse bedrijven en universiteiten met knelpuntvacatures?

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Het is een mooie vraag van collega Bothuyne. Het is een relevant thema. Ik heb daar een paar kleine vragen over. Bestaan er vandaag studies of rapporten waarin de nadelige effecten van het ontbreken van dat zoekjaar in kaart werden gebracht, zodat we kwantitatief ook kunnen zien hoeveel top-talenten we hebben gemist?

Het gaat niet alleen over het vinden van een job, maar ook over het opstarten van een bedrijf. Hoe wordt dat dan gezien? Dat is natuurlijk veel vager. Als een student afstudeert – zoals in het voorbeeld dat de minister gaf – en pas in oktober kan starten en moet terugvliegen, en als die zegt dat hij een bedrijf wil starten, hoe gaan we bepalen dat we zeker zijn dat persoon x of y werkelijk een bedrijf zal starten? Geldt dat dan ook voor alle typen bedrijven? Of gaan we daarin een bepaalde selectie maken? Dat interesseert me ook omdat er daar meer vaagheid is dan in het vinden van een job, en zeker in het kader van Working in Belgium – collega Maaïke De Vreese heeft daar straks trouwens ook een vraag over –, waar we actief inzetten op actieve migratie vanuit bedrijven. Dat verhaal zou ik nog eens graag willen horen.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Dank u wel voor de magnifieke vraag, voorzitter, en voor de magnifieke bijvraag. Er is weer een nieuwe term gelanceerd.

Het klopt inderdaad, collega Bothuyne, dat het zoekjaar in Nederland al is ingevoerd. Het is van belang om geen talent aan hen te verliezen. De VDAB kan zeker steun aanbieden om een job te zoeken tijdens het zoekjaar.

Collega Ronse, we hebben geen studies over hoeveel toptalent we zijn misgelopen, maar we krijgen wel bedrijven die ons signaleren dat het de wereld op zijn kop is dat de mensen terug moeten en dan moeten terugkeren. Het is vanuit die situaties en vanuit het feit dat Nederland een toch niet onbelangrijke concurrentiële positie heeft ten opzichte van ons – de taal, onder andere, is dezelfde – dat we die sprong moeten maken.

Wat de zelfstandigen betreft: als je een bedrijf wilt opstarten, moet je een beroepskaart krijgen en jullie weten – we hebben het er al over gehad – dat er een nieuw beleid aan komt dat decretaal wordt vertaald en waarbij we de focus leggen, mijnheer Ronse, op start-ups en scale-ups. Er is over die hele procedure al discussie geweest in het parlement, waarbij we drempels willen opwerpen voor kortgeschoolden of kebabzaken, maar niet voor de innovatieve scale- en start-ups.

Robrecht Bothuyne (CD&V): Collega's, dit wordt zeker vervolgd. Hier zit een opportuniteit voor onze arbeidsmarkt en voor veel van onze bedrijven. Ik ben blij dat de minister er werk van maakt en ik ben benieuwd naar de eerste resultaten.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Caroline Gennez aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over lgbtqi+-fobie, -haat en -discriminatie op de werkvloer – 2413 (2020-2021)

Voorzitter: de heer Robrecht Bothuyne

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

Caroline Gennez (sp.a): Collega's, de recente afschuwelijke gebeurtenissen in Beveren, met de moord op een heel jonge man, zorgden voor een schok in de samenleving en meer nog in de lgbtqi+-gemeenschap. Helaas is dat geen alleenstaand geval; dat soort geweld gelukkig wel. Lgbtqi+’ers worden op bijna dagelijkse basis geconfronteerd met uitingen van verbale of fysieke agressie in de publieke ruimte.

We hadden vorige week nog een debat in de plenaire vergadering met minister Somers naar aanleiding van een reeks actuele vragen, maar in deze vraag willen we het heel concreet toespitsen op de werkvloer en de arbeidsmarkt, waar regelmatige verwijten en scheldwoorden nog te vaak schering en inslag zijn. We pleiten voor een collectieve actie, ook binnen de bedrijven, niet alleen tegen discriminatie bij sollicitaties, maar ook tegen subtielere vormen van uitsluiting en lgbtqi+-fobie onder collega's. Dat is niet altijd heel bewust, soms onbewust, maar ik denk dat we voor al die mechanismen toch aan bewustwording moeten doen en collega's zich maximaal veilig laten voelen op de werkvloer.

Wat ons betreft kan de Vlaamse Regering daar samen met de sociale partners en de sectorkoepels een voortrekkersrol in spelen door dat in de bedrijven op de agenda te zetten, bedrijfsleiders en personeel bewust te maken en te informeren, maar ook binnen elk bedrijf een duidelijk beleid te ontwikkelen over het melden en opvolgen van lgbtqi+-foob gedrag.

Ik heb volgende concrete vragen. Worden binnen de diverse meldpunten over discriminatie op het werk de cijfers over discriminatie op basis van gender of geaardheid gemonitord?

Zult u dat thema oppikken met de sociale partners en in de sectorconvenanten?

Welke maatregelen neemt de Vlaamse Regering nu al en zal ze nog nemen in de strijd tegen discriminatie, lgbtqi+-fobie en -haat op de werkvloer?

Op welke manier zult u ervoor zorgen dat er binnen elk bedrijf een duidelijk en transparant beleid wordt ontwikkeld om om te gaan met meldingen van homofob gedrag? Dat maakt het iets gemakkelijker.

De voorzitter: Ik denk inderdaad dat dat iets gemakkelijker is.

Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: U weet dat de discriminatiebevoegdheid een gedeelde Vlaamse en federale bevoegdheid is. Welke instantie voor welke vraag bevoegd is, kun je bekijken op de website van het departement Werk en Sociale Economie.

Ik maak een onderscheid tussen werkgerelateerde en niet-werkgerelateerde discriminatie. Wie klachten heeft over werkgerelateerde discriminatie, kan dat melden bij het Vlaamse Meldpunt Werkgerelateerde Discriminatie. Dat is het meldpunt van de Vlaamse Sociale Inspectie (VSI). Voor niet-werkgerelateerde discriminatie kan men terecht bij Unia, het Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen, de Genderkamer van de Vlaamse Ombudsdienst enzovoort.

Wat gebeurt er als je een klacht meldt bij de VSI en die blijkt niet bevoegd? Het kan bijvoorbeeld gaan om een federale aangelegenheid met de aanwerving, bijvoorbeeld in de sector van de chemie of om een klacht die niets met werk te maken heeft, bijvoorbeeld over een verbod op het dragen van een boerkini in het zwembad. Een persoon die een klacht indient, heeft er geen boodschap aan een mail te krijgen met de mededeling 'bedankt voor uw melding, maar we zijn niet bevoegd'. Daarom worden dergelijke klachten automatisch doorgestuurd naar de bevoegde diensten. Dat wordt gemeld aan de persoon die de klacht indiende. De klachtindieners hoeft zelf niet onmiddellijk nieuwe stappen te ondernemen bij de initiële klachtmelding. Dat vind ik persoonlijk heel belangrijk. Dat toont voor mij ook aan dat onze diensten echt proberen om heel klantvriendelijk te werken.

Wat de cijfers betreft, worden er geen specifieke cijfers bijgehouden per discriminatiegrond. Wel kun je in het jaarverslag van de Vlaamse Sociale Inspectie, maar ook van de andere bevoegde diensten, het aantal interventies over discriminatie terugvinden. In 2020 ging het om 98 inspecties – dat zijn er iets minder dan de jaren ervoor –, die leidden tot 2 pro justitia's, dat zijn doorverwijzingen naar het gerecht, en 21 waarschuwingen.

Wat betreft uw tweede, derde en vierde vraag, is het in het kader van de nieuwe generatie sectorconvenanten de allereerste keer, collega's, dat we 3.2 miljoen euro uittrekken voor het thema 'non-discriminatie en inclusie'. Ik hoop begin april naar de Vlaamse Regering te kunnen gaan met de dossiers.

Elke sector neemt verschillende acties om eventuele discriminatie binnen de sector te bestrijden. We hebben het hier al verschillende keren over de correspondentietesten gehad, waarbij een sector via deze testen de aard en mate van discriminatie binnen de sector in beeld kan brengen. Dus ook discriminatie ten aanzien van lgbtqi+'ers zal via correspondentietesten nagegaan kunnen worden.

Er zal ook een aparte commissievergadering worden gewijd aan de sectorconvenanten, voorzitter, en meer bepaald aan de addenda 'non-discriminatie en inclusie'. Ik denk dat dat thema op dat moment ook zal kunnen terugkeren.

Daarnaast kunnen de sectoren ook een beroep doen op intersectorale adviseurs non-discriminatie en inclusie om ook intersectorale projecten op te zetten. Daarbij kan er ook heel specifieke aandacht zijn voor homofobie.

Naast mijn sectorale aanpak zet ik ook in op inclusieve ondernemingen en werkplekken. In die context is er de ESF-oproep (Europees Sociaal Fonds) inzake inclusief ondernemen, waarvoor 13,6 miljoen euro wordt voorzien. De bedoeling daarvan is ondernemingen en werkvloeren ondersteunen om hun vacatures in te vullen en werknemers duurzaam aan de slag te houden, ongeacht afkomst, geaardheid, geslacht et cetera.

Collega Gennez, het is dus inderdaad absoluut nodig om er extra aandacht voor te hebben. Meer zelfs, ik trek er ook extra budget voor uit.

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

Caroline Gennez (sp.a): Het is zeker goed dat de bewustwording wordt gestimuleerd en dat er binnen de sectorale aanpak toch ruimte is voor non-discriminatie en inclusie op de werkvloer, ook in de sectorconvenanten. Het enige wat in dit concrete geval misschien nog voor extra bewustwording kan zorgen, is een specifiek apart opgenomen aandeel in de jaarverslagen over discriminatie op basis van gender en geaardheid. Meten is immers weten. Ik denk dat het goed is dat we deze specifieke vormen van discriminatie beter in kaart brengen, zodat we er ook gericht tegen kunnen optreden. Dat kan in de toekomst dus misschien nog een nieuwe categorie in het jaarverslag en de sectorconvenanten worden.

De voorzitter: De heer Ongena heeft het woord.

Tom Ongena (Open Vld): Collega Gennez, bedankt voor de zeer interessante en belangrijke vraag. Ik denk dat we dit thema inderdaad zo breed mogelijk moeten aankaarten, dus ook richting onze werkgevers en onze ondernemingen. Heel specifiek: volgende zaterdag heeft çavaria haar algemene vergadering. Zij hebben een jaarplan klaar. Een van de instrumenten daarin is een soort 'toolbox' met informatie, training, workshops, die ze online zullen aanbieden aan werkgevers, en die werkgevers moet helpen om ervoor te zorgen dat hun werkvloer 'regenboogvriendelijk' is. Bent u daarvan op de hoogte, en vooral, bent u bereid om eens na te gaan of u kunt helpen om die toolbox meer bekend te maken bij bedrijven en werkgevers?

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Collega Gennez, ook van mij dank voor de goede vraag. Liefhebben mag nooit een reden zijn om het moeilijker te krijgen op de werkvloer.

Ik vermoed dat er binnen die gemeenschap geen enkel probleem is als het gaat over de kans om te worden uitgenodigd voor een job, aangezien van een cv niet kan worden afgelezen wie men liefheeft. Ik vermoed dat weinig mensen dat ook op hun cv plaatsen. Ik vermoed dus dat het veeleer over pesten op het werk om wie men liefheeft zal gaan. Ik kan me inbeelden dat er bij een aantal mensen ook wat angst is om daarover te spreken, angst om dat te melden. Dat zijn allemaal zaken die we níet in de cijfers zullen zien. Ik deel de vraag van collega Gennez om die monitoring misschien afzonderlijk op te nemen, als dat kan, maar we moeten er natuurlijk ook voor zorgen dat dingen in die monitoring kúnnen geraken. Minister, zijn er acties mogelijk, misschien in samenwerking met çavaria, om mensen uit die gemeenschap voor een stuk te versterken wanneer ze dat soort dingen ervaren, die ontoelaatbaar zijn, zodat ze zeker niet bang zijn om dat ook te melden?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Dank u wel voor de aanvullingen. Collega Gennez, het klopt absoluut dat we aandacht moeten hebben voor specifieke vormen van discriminatie. Ik ben bereid om uw voorstel te bekijken, maar het is soms moeilijk om

op te delen. Het kan soms geslacht én geaardheid zijn, begrijpt u? Ik vind het echter wel interessant, dus we zullen bekijken of dat mogelijk is.

Collega Ongena, in aanloop naar de sectorconvenanten hebben we contact gehad met çavaria. De toolbox is ons en de sectoren bekend. Ze kunnen een budget inzetten vanuit de sectorconvenanten, de 3,2 miljoen euro waarnaar ik verwijs, om die toolbox te gebruiken.

Mijnheer Ronse, het klopt dat je van je cv niet kunt aflezen wat je geaardheid is. Maar het blijkt dat heel velen angst hebben om zich te outen op het werk. Dat is problematisch. Ik heb mij de voorbije dagen – dat hebben jullie gemerkt – kwaad gemaakt op de paus. Ik vind het compleet onaanvaardbaar dat je zou moeten verantwoorden met wie je een relatie hebt. Voor mij is dat echt een heel groot werkpunt. Ik heb het op mijn kabinet ooit meegemaakt dat iemand die werd aangeworven kwam zeggen dat hij of zij een relatie had met iemand van hetzelfde geslacht en vroeg of dat geen probleem was. Ik vind het heel erg dat mensen zich daarover zorgen zouden moeten of kunnen maken. Alle middelen moeten worden ingezet om dat uit de wereld te helpen. Ik dank u.

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

Caroline Gennez (sp·a): Het is één strijd tegen homofob gedrag, zeker op de werkvloer. Zoals ik al zei, worden zulke dingen soms heel bewust gedaan of gezegd, en dan is het natuurlijk verwerpelijk. Maar soms is het ook een gebrek aan sensitiviteit. Daartegen moet dan natuurlijk ook worden opgetreden. Dat is dan eerder op het vlak van vorming. Ik had ook al gehoord over de toolbox van çavaria. Het lijkt me zeker belangrijk om die te promoten in de sectorconvenanten.

Het onderscheiden, rapporteren en monitoren van die vormen van discriminatie is ook belangrijk, om er dan zeer gericht iets aan te kunnen doen. Ik kijk uit naar het vervolg. Ik dank u.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Maaïke De Vreese aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over het unieke digitale loket Working in Belgium – 2442 (2020-2021)

Voorzitter: de heer Robrecht Bothuyne

De voorzitter: Mevrouw De Vreese heeft het woord.

Maaïke De Vreese (N-VA): Beste minister, u zult samen met de federale staatssecretaris van Asiel en Migratie een uniek digitaal loket uitwerken om hoogopgeleide buitenlanders naar Vlaanderen te halen. Dit biedt een oplossing voor de administratieve rompslomp om de aanvraag en de behandeling van vergunningen eenvoudiger en laagdrempelig te maken. Daar was vraag naar bij heel wat ondernemers.

Vlaanderen heeft de ambitie om hoogopgeleide buitenlanders aan te trekken om de arbeidskrachte aan te pakken. Maar Vlaanderen slaagt er te weinig in om buitenlandse zelfstandigen met een grote economische meerwaarde en/of innovatief karakter aan te trekken. De Vlaamse Regering heeft op 11 juli 2020 een visienota goedgekeurd om het beleid inzake de buitenlandse zelfstandige ondernemers te herzien. Het doel is om Vlaanderen meer op de kaart te zetten als aantrekkingspool voor start-ups en innovatief ondernemend talent.

Voor wie hier minder dan negentig dagen werkt, volstaat een arbeidskaart. Wie de negentig dagen overschrijdt, heeft een gecombineerde vergunning of single permit nodig. Wij hebben steeds aangedrongen op een eenvoudige procedure en snelle doorlooptijden. Er werd op dat vlak reeds verbetering geboekt. Momenteel duurt het afleveren van een vergunning twee tot vier weken. Dat is een zeer mooi resultaat van het werk dat de diensten hebben geleverd.

Via het nieuwe digitale loket 'Working in Belgium' verloopt alles digitaal en zal het eenvoudiger zijn om het dossier op te volgen. Dit digitale loket wordt uitgewerkt door de Dienst Vreemdelingenzaken in samenwerking met de regionale overheden. Op 1 april 2021 start de testfase.

Minister, hoe verloopt de samenwerking tussen de federale en de Vlaamse overheid voor de ontwikkeling van het digitale loket? Op welke manier wordt er samengewerkt? Hoe zal het digitale loket de procedure verder vereenvoudigen en versnellen?

Zijn de samenwerkingsakkoorden nu volledig rond? Of moeten er daaromtrent nog initiatieven worden genomen?

Op 1 april 2021 start de testfase. Dat is zeer binnenkort. Wat is de verdere timing voor de uitrol en het lanceren van het digitale loket?

Hoe zal het digitale loket worden bekendgemaakt? Op welke manier zal daarover verder worden gecommuniceerd?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega's, zoals jullie weten, is economische migratie een nieuwe bevoegdheid voor Vlaanderen. Pas sinds de zesde staatshervorming is Vlaanderen bevoegd voor het luik toegang tot werk. Op 1 januari 2019 trad de nieuwe Vlaamse regelgeving in werking, maar dat bracht wat kinderziektes met zich mee. Zo waren de doorlooptijden opgelopen tot meer dan acht weken en kwam er veel rompslomp bij voor zowel de werkgevers, de werknemers als de beide overheden. Dat was echt geen goede situatie. Ondertussen is de oranje loper Working in Belgium een van mijn stokpaardjes geworden.

Er zit absoluut geen haar in de samenwerkingsboter; de neuzen hebben altijd in dezelfde richting gestaan. Samen met staatssecretaris Sammy Mahdi heb ik vorige week, met trots, het sluitstuk van die goede samenwerking gepresenteerd: de lancering van het uniek loket Working in Belgium op 1 april 2021. Dat moet de goede procedure vereenvoudigen en versnellen. Mensen zullen nu ook de stand van dat dossier via dat digitale loket kunnen raadplegen.

De doorlooptijd ligt vandaag op twee weken. In sommige dossiers kan dat sneller, maar dat hangt ook af van de kwaliteit en de volledigheid van de dossiers. Daarom zet de dienst Economische Migratie in op het goed informeren van werkgevers. Wij zullen sowieso de hoogdringende gevallen op een periode van twee dagen moeten kunnen behandelen. Een voorbeeld van een hoogdringend dossier is een gespecialiseerde techniekier die in een kerncentrale komt werken.

Zijn de samenwerkingsakkoorden nu rond? Het uitvoerend samenwerkingsakkoord is ondertekend, en het woordje 'uitvoerend' is hier heel belangrijk. Dat is de vertaling van artikel 40 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, waarin de oprichting van dat elektronisch platform mogelijk gemaakt is. Dat uitvoerend samenwerkingsakkoord regelt het digitale loket in het kader van de gecombineerde vergunning. Dat zijn niet-Europeanen die bij ons komen werken voor een periode van meer dan negentig dagen. Dat is de eerste fase van het project.

Zoals u weet en schetst in uw vraag, bestaan er arbeidskaarten – voor een tewerkstelling van minder dan negentig dagen – en beroepskaarten – voor zelfstandige beroepsactiviteiten. De arbeidskaarten en beroepskaarten maken geen deel uit van de gecombineerde procedure. Het is de bedoeling dat ook arbeidskaarten en beroepskaarten via het loket Working in Belgium zullen lopen. Hiervoor is een extra samenwerkingsakkoord nodig, waarover straks meer. Op dit moment is de dienst Economische Migratie bezig met vier grote klanten, die meerdere honderden aanvragen doen per jaar. Ze zijn binnen de groep aan het testen. Het gaat om Fragomen, Deloitte, VBO en Agoria.

Vanaf 1 april 2021 treedt de brede testfase in werking. Het is de bedoeling dat alle aanvragen vanaf dan zoveel mogelijk via het loket gebeuren. Maar we nemen ook de tijd om te leren uit die fase. We stellen dus alles in het werk om zeer klantvriendelijk te werk te gaan.

Vanaf 1 juli 2021 zullen alle gegevens die ingediend worden via het loket via automatische gegevensstromen uitgewisseld worden. We willen daar nog bijkomende klantvriendelijke functionaliteiten aan toevoegen, en we zetten ook in op het 'only once'-principe, waardoor bij de vergunningsaanvraag van een gecombineerde vergunning de Dimona- en DMFA-gegevens (Déclaration Immédiate/Onmiddellijke Aangifte - Déclaration Multifonctionnelle/Multifunctionele Aangifte) rechtstreeks opgehaald kunnen worden. Dat levert dus geen vertragingen meer op.

De laatste fase komt in de loop van 2022. Dat is de fase waarin ook de arbeidskaarten en de arbeidskaarten voor onbepaalde duur via het unieke loket kunnen worden aangevraagd. Dan is het de bedoeling dat ook andere overheden aangesloten kunnen worden op het unieke loket.

In een nog latere fase wordt dan bekeken of de aanvragen voor beroepskaarten voor zelfstandigen toegevoegd kunnen worden aan Working in Belgium. Daarover moet nu nog verder overlegd worden. Maar ik ben daar ook een warm pleidooi voor aan het voeren, en gelet op de inhoud van uw vraag, denk ik dat u het daar wel volmondig mee eens zult zijn.

Ik kom tot de bekendmaking. Op het moment dat Working in Belgium er is, zullen we zoveel mogelijk met de klanten communiceren via dat loket. Iedereen zal een nieuwsbrief ontvangen, er komt een helpdesk en ook telefonisch gaan we mensen beantwoorden. De dienst staat dus klaar om iedereen met raad en daad bij te staan. We moeten echt veel klantvriendelijker worden voor buitenlandse toptalenten en ondernemers. Ik ga ervan uit dat dit ook een heel zachte en voorspoedige landing in Vlaanderen zal betekenen.

De voorzitter: Mevrouw De Vreese heeft het woord.

Maaike De Vreese (N-VA): Bedankt voor het uitgebreide antwoord. Ik was inderdaad wel geïnteresseerd in de timing van de verdere uitrol van het project. Ik denk dat we inderdaad in Vlaanderen de ambitie mogen hebben om de regio te worden voor innovatieve sectoren en voor nieuwe start-ups. Daarvoor is ook dat onderdeel van het aantrekken van buitenlands talent belangrijk, en het maken van een vlotte procedure maakt daar natuurlijk deel van uit.

U gebruikt ondertussen ook de Nederlandse term van de oranje loper. Ik vind het een mooie omschrijving dat we de loper moeten uitrollen om die mensen naar hier te krijgen en hen zeer klantvriendelijk van dienst te zijn.

De procedure verloopt via het digitale loket. Is het dan zo dat die ondernemers automatisch een mail of zo krijgen op het moment dat de vergunning is toegekend? Gebeurt dat op een automatische manier?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw De Vreese, ik ben blij dat u oranje ook een mooie kleur vindt. Dat is in elk geval al heel positief.

Om op uw punctuele vraag te antwoorden: ja, ze zullen absoluut via het loket een melding krijgen. Ze zullen ook – en dat is ook van belang – een bericht krijgen als ze een verlenging moeten aanvragen. We willen dus maximaal inzetten op gebruiksvriendelijkheid.

De voorzitter: Mevrouw De Vreese heeft het woord.

Maike De Vreese (N-VA): Oranje zeker en vast, naast geel natuurlijk. Ik moet toegeven dat ik ook een voorkeur heb voor rood. Bij dezen kennen jullie mijn lievelingskleuren. (*Gelach*)

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.